

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

4. marts 2016

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2016/300 af 29. februar 2016 om lønningsregulativ for offentligt EU-ansatte på højt plan 1
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/301 af 30. november 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for godkendelse og offentliggørelse af prospektet og for annoncering og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004⁽¹⁾ 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/302 af 25. februar 2016 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur 21
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/303 af 1. marts 2016 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Pane Toscano (BOB)) 24
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/304 af 2. marts 2016 om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter (Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS)) 28
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/305 af 3. marts 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 37/2010 for så vidt angår stoffet »gentamicin«⁽¹⁾ 35
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/306 af 3. marts 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1283/2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af jern eller stål med oprindelse i Republikken Korea og Malaysia efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 38
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/307 af 3. marts 2016 om 243. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen 45

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/308 af 3. marts 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	48

AFGØRELSE

★ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2016/309 af 26. november 2015 om ækvivalens med hensyn til den tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Bermuda, i forhold til den ordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF, og om ændring af Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290	50
★ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2016/310 af 26. november 2015 om ækvivalens med hensyn til den solvensordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Japan, i forhold til den ordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF	55

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/300

af 29. februar 2016

om lønningsregulativ for offentligt EU-ansatte på højt plan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 243 og artikel 286, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det påhviler Rådet at fastsætte lønninger, godtgørelser og pensioner for offentligt EU-ansatte på højt plan («offentligt ansatte»), herunder formanden for Det Europæiske Råd ⁽¹⁾, Kommissionens formand og medlemmer ⁽²⁾, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, ⁽³⁾ Den Europæiske Unions Domstols præsidenter, dommere, generaladvokater og justitssekretærer ⁽⁴⁾, Revisionsrettens formand og medlemmer ⁽⁵⁾ og generalsekretæren for Rådet ⁽⁶⁾, samt alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.
- (2) Det er hensigtsmæssigt, at offentligt ansattes lønninger og andre ydelser afspejler deres store ansvar, og derfor kan sådanne lønninger og andre ydelser afvige fra dem, der er omhandlet i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union («personalevedtægten»).
- (3) Det er dog hensigtsmæssigt at foretage visse justeringer af offentligt ansattes nuværende lønninger og andre ydelser for at afspejle den institutionelle udvikling i Unionen og modernisere lønningsstrukturen, navnlig ved om nødvendigt at afspejle de ændringer, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 ⁽⁷⁾ («personalevedtægten»). I lyset af reformen af personalevedtægten bør der foretages en række ændringer af forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom. Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2290/77 ⁽⁸⁾ bør ligeledes ajourføres for at tage højde for reformen af personalevedtægten. I lyset af de

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2009/909/EU af 1. december 2009 om fastsættelse af ansættelsesvilkårene for formanden for Det Europæiske Råd (EUT L 322 af 9.12.2009, s. 35).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom af 25. juli 1967 om lønningsregulativ for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær, for Rettens præsident, medlemmer og justitssekretær, samt for præsidenten for, medlemmerne af og justitssekretæren i Retten for EU-personalesager (EFT L 187 af 8.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2009/910/EU af 1. december 2009 om fastsættelse af ansættelsesvilkårene for Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (EUT L 322 af 9.12.2009, s. 36).

⁽⁴⁾ Se fodnote 2.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2290/77 af 18. oktober 1977 om lønningsregulativ for Revisionsrettens medlemmer (EFT L 268 af 20.10.1977, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2009/912/EU af 1. december 2009 om fastsættelse af ansættelsesvilkårene for generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union (EUT L 322 af 9.12.2009, s. 38).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 15).

⁽⁸⁾ Jf. note 5.

væsentlige ændringer af både forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2290/77 og forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom om lønningsregulativ for forskellige offentligt ansatte er det hensigtsmæssigt at samle de to forordninger af hensyn til klarheden, gennemsigtigheden og god lovgivningsmæssig praksis.

- (4) Med henblik på at sikre balance mellem EU's ansatte og offentligt ansatte for så vidt angår lønninger er det hensigtsmæssigt at medtage foranstaltninger for at afstemme behandlingen af offentligt ansatte med behandlingen af EU-ansatte i situationer, hvor sidstnævnte har nydt godt af en moderniseret lønningsstruktur, f.eks. med hensyn til automatisk ajourføring af godtgørelser og muligheden for at tilslutte sig den fælles sygeforsikringsordning, herunder efter ophøret af et mandat.
- (5) Endvidere er det hensigtsmæssigt at justere den årlige pensionsbidragssats og tilpasse pensionsalderen til ændringerne af personalevedtægten og den gældende bidragssats, som skal fastsættes med henvisning til personalevedtægten, for at sikre automatisk tilpasning med hensyn til fremtidige ændringer af personalevedtægten.
- (6) Andre ændringer bør sikre, at tidligere offentligt ansatte har ret til den månedlige overgangsgodtgørelse i en periode, der svarer direkte til tjenesteperioden. Denne periode bør dog være på mindst seks måneder og højst to år, idet formålet med overgangsgodtgørelsen for offentligt ansatte er at sikre, at de i en begrænset periode efter deres tjenesteperiode har en vis grad af økonomisk sikkerhed indtil deres næste lønnede beskæftigelse med lignende vederlag eller andre indtægtskilder, f.eks. deres pension.
- (7) Det er også hensigtsmæssigt at tilpasse godtgørelser og godtgørelse af udgifter ved tiltræden og ved fratræden fra tjenesten til dem, der udbetales til tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til personalevedtægten, samtidig med at der gives mulighed for en vis fleksibilitet, når det er nødvendigt, særlig i tilfælde af godtgørelse af flytteudgifter, der tager hensyn til offentligt ansattes repræsentative funktioner.
- (8) Det er nødvendigt at bringe betingelserne for sygeforsikring for nuværende og tidligere offentligt ansatte i indbyrdes overensstemmelse ved at tilpasse dem til den forsikringsdækning, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til artikel 72 og 73 i personalevedtægten.
- (9) Da bestemmelserne i denne forordning skal erstatte bestemmelserne i forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom og forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2290/77 samt afgørelse 2009/909/EU, 2009/910/EU og 2009/912/EU, med undtagelse af artikel 5 heri, bør disse retsakter af samme grund ophæves, idet de dog fortsat skal finde anvendelse på alle de offentligt ansatte, for hvem en eller flere af disse retsakter er gældende, og hvis mandater er igangværende på eller er udløbet inden datoen for denne forordnings ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for følgende offentligt EU-ansatte på højt plan (»offentligt ansatte«):
  - a) formanden for Det Europæiske Råd
  - b) Kommissionens formand og medlemmer, herunder Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik
  - c) præsidenten og medlemmerne samt justitssekretæren ved Den Europæiske Unions Domstol, herunder dem ved Retten og ved specialretterne

d) generalsekretæren for Rådet

e) Revisionsrettens formand og medlemmer.

2. Denne forordning gælder for alle offentligt ansatte, der er udnævnt eller genudnævnt med virkning efter den 4. marts 2016.

3. I henhold til denne forordning behandles et ægteskabslignende forhold på lige fod med ægteskab, forudsat at samtlige betingelser i artikel 1, stk. 2, litra c), i bilag VII til personalevedtægten er opfyldt. En offentligt ansat eller tidligere offentligt ansat ugifte partner behandles som den pågældende ansattes ægtefælle i forbindelse med sygeforsikringsordningen, hvis betingelserne i stk. 2, litra c), nr. i), ii) og iii), i nævnte artikel er opfyldt.

KAPITEL II

VEDERLAG

Artikel 2

Lønninger

Offentligt ansatte har ret til en grundløn fra den dag, de tiltræder tjenesten, og indtil den sidste dag i den måned, i hvilken de fratræder tjenesten, som er lig med det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af følgende procentsatser på grundlønnen for en tjenestemand i Den Europæiske Union i lønklasse 16, tredje løntrin:

Løn						
Institution	Formand/ præsident	Næstfor- mand/vice- præsident	Unionens højtstående repræ- sentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik	Medlem	Justitsse- kretær	Generalse- kretær
Det Europæiske Råd	138 %					
Rådet						100 %
Europa-Kommissionen	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Domstolen	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Retten	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
Specialretter	104 %			100 %	90 %	
Revisionsretten	115 %			108 %		

Artikel 3

Skat til Unionen — solidaritetsbidrag

1. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 ^(*) finder anvendelse på offentligt ansatte.

^(*) Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 af 29. februar 1968 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 8).

2. Artikel 66a i personalevedtægten finder tilsvarende anvendelse på offentligt ansatte.

KAPITEL III

GODTGØRELSE

Artikel 4

Bosættelsespenge og bosættelsespenge efter fratræden — Flytte- og rejseudgifter

Offentligt ansatte har ret til:

- a) bosættelsespenge fra den dag, de tiltræder tjenesten, som fastsat i artikel 5 i bilag VII til personalevedtægten, der finder tilsvarende anvendelse
- b) bosættelsespenge efter fratræden som fastsat i artikel 24, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, der finder tilsvarende anvendelse
- c) godtgørelse af rejseudgifter afholdt til gavn for dem selv og for medlemmer af deres familie

og

- d) godtgørelse af udgifter i forbindelse med flytning af deres personlige ejendele og møbler, herunder forsikring mod almindelige risici, som f.eks. tyveri, skade og brand, op til det udgiftsloft, der er fastsat for tjenestemænd i den institution, hvortil offentligt ansatte er udnævnt, i henhold til artikel 9 i bilag VII til personalevedtægten. Efter fremlæggelse af fakturaer kan institutionerne fastsætte undtagelser for godtgørelsen af de faktiske flytteudgifter, der under alle omstændigheder ikke må overstige det loft, som de tilsvarende institutioner har fastsat for deres ansatte, med mere end 50 %.

Ved genudnævnelse eller genvalg har offentligt ansatte ikke krav på nogen af de forannævnte godtgørelser. Det samme er tilfældet, hvis de udnævnes som offentligt ansatte eller valgte medlemmer af en anden af Unionens institutioner, for så vidt denne institution har sit sæde i den by, hvor de som følge af deres tidligere hverv måtte have bopæl, og for så vidt de ikke på tidspunktet for den nye udnævnelse eller det nye valg har taget anden bopæl.

Artikel 5

Boligtilskud

Offentligt ansatte har fra den dag, de tiltræder tjenesten, og indtil den sidste dag i den måned, i hvilken de fratræder tjenesten, ret til et boligtilskud, der svarer til 15 % af deres grundløn.

Artikel 6

Familietillæg

Offentligt ansatte har fra den dag, de tiltræder tjenesten, og indtil den sidste dag i den måned, i hvilken de fratræder tjenesten, ret til de familietillæg, der er fastsat i analogi med artikel 67 i personalevedtægten og artikel 1-3 i bilag VII til denne vedtægt.

Artikel 7

Repræsentationstillæg

Offentligt ansatte oppebærer et månedligt repræsentationstillæg i euro på:

Institution	Formand/ præsident	Næstformand/ vicepræsident	Unionens højtstående repræ- sentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik	Medlem	Justitssekretær
Det Europæiske Råd	1 418,07				
Europa-Kommissionen	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Domstolen	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Retten	607,71	573,98		554,17	471,37
Specialretter	554			500	400

Artikel 8

Funktionstillæg

Afdelingsformænd ved Den Europæiske Unions Domstol og første generaladvokat modtager i deres tjenesteperiode, foruden de godtgørelser, der er fastsat i artikel 4-7, et funktionstillæg i euro pr. måned som angivet i følgende tabel:

Funktionstillæg		
Domstolen	Retten	Specialretter
Afdelingsformænd og første generalad- vokat	Afdelingsformænd	Afdelingsformænd
810,74	739,47	500

Artikel 9

Udgifter i forbindelse med tjenesterejser

Offentligt ansatte, som ved udøvelsen af deres hverv må rejse til et sted uden for institutionens tjenestested, har krav på:

- godtgørelse af rejseudgifter
- godtgørelse af udgifter til hotel (kun til værelse, service og skatter og afgifter)
- dagpenge under tjenesterejser for hver fulde dag svarende til 105 % af dagpengebeløbet som fastsat i personalevedtægten.

*Artikel 10***Overgangsgodtgørelse**

1. En månedlig overgangsgodtgørelse udbetales fra den første dag i den måned, der følger efter en offentlig ansats fratræden fra tjenesten. Retten til den månedlige overgangsgodtgørelse gælder i en periode, der er lig med tjenesteperiodens varighed. Denne periode bør dog være på mindst seks måneder eller højst to år.

Godtgørelsesbeløbet fastsættes på grundlag af den grundløn, som den offentligt ansatte oppebar ved sin fratræden fra tjenesten, og er som følger:

- 40 %, hvis nævnte periode har været under eller lig med to år
- 45 %, hvis nævnte periode har været over to år, men under eller lig med tre år
- 50 %, hvis nævnte periode har været over tre år, men under eller lig med fem år
- 55 %, hvis nævnte periode har været over fem år, men under eller lig med ti år
- 60 %, hvis nævnte periode har været over ti år, men under eller lig med femten år
- 65 %, hvis nævnte periode har været over femten år.

2. Retten til overgangsgodtgørelse bortfalder, hvis en tidligere offentlig ansat får overdraget et nyt hverv i Unionens institutioner, vælges til Europa-Parlamentet, når pensionsalderen som defineret i artikel 11 eller afgår ved døden. I tilfælde af overtagelse af et nyt hverv eller valg til Europa-Parlamentet udbetales godtgørelsen indtil tiltrædelses-tidspunktet, og ved dødsfald udbetales godtgørelsen sidste gang for den måned, i hvilken dødsfaldet er indtrådt.

3. Hvis tidligere offentligt ansatte i den periode, i hvilken de har ret til den månedlige overgangsgodtgørelse, udfører lønnet arbejde, vil det månedlige bruttovederlag, dvs. før skattefradrag, som de oppebærer i deres nye hverv, blive fratrukket den i denne artikels stk. 1 anførte godtgørelse, i det omfang det nævnte vederlag sammen med denne godtgørelse overstiger de beløb, før fradrag af skat, som de aktive offentligt ansatte oppebar i henhold til artikel 2, 5 og 6. Ved fastsættelsen af vederlaget for det nye hverv skal de enkelte dele af det samlede vederlag tages i betragtning med undtagelse af godtgørelsen af udgifter.

4. Tidligere offentligt ansatte giver ved deres fratræden fra tjenesten og den 1. januar hvert år samt ved enhver ændring i deres økonomiske situation formanden for den institution, hvor de tidligere var ansat, en opgørelse over de samlede vederlag, de oppebærer ved deres virksomhed, med undtagelse af godtgørelsen af udgifter.

Opgørelsen afgives på tro og love og er fortrolig. De oplysninger, der er anført i denne opgørelse, må kun anvendes til de i denne forordning angivne formål og må ikke videregives til tredjeparter.

Supplerende vederlag, som tidligere offentligt ansatte lovligt har oppebåret samtidig med udøvelsen af deres hverv som aktive offentligt ansatte, fratrækkes ikke overgangsgodtgørelsen.

5. Tidligere offentligt ansatte, der har ret til overgangsgodtgørelse, har også ret til de familietillæg, der er fastsat i artikel 6, hvis de opfylder betingelserne i den nævnte artikel.

KAPITEL IV

PENSIONER*Artikel 11***Pensionsalder**

1. Efter tjenesteperiodens ophør har tidligere offentligt ansatte ret til en livsvarig pension, som udbetales fra det tidspunkt, hvor de når pensionsalderen som fastsat i artikel 77 i personalevedtægten, der finder tilsvarende anvendelse.

2. Tidligere offentligt ansatte kan dog ansøge om at oppebære denne pension tidligst seks år, før de når pensionsalderen, jf. stk. 1. I så fald nedsættes pensionen i overensstemmelse med en koefficient på tidspunktet for ansøgningen efter følgende tabel:

Mellem 6 og 4 år tidligere	0,70
Mellem mindre end 4 og 3 år tidligere	0,75
Mellem mindre end 3 og 2 år tidligere	0,80
Mellem mindre end 2 og 1 år tidligere	0,87
Mindre end 1 år tidligere	0,95

Artikel 12

Pension

Artikel 77, stk. 2, første punktum, i personalevedtægten finder tilsvarende anvendelse. Pensionen svarer til to gange den sats, der er omhandlet i artikel 77, stk. 2, andet punktum, i personalevedtægten, udregnet på grundlag af den sidst oppebårne grundløn og for hver fulde måned 1/12 af dette beløb.

Når de pågældende offentligt ansatte har udøvet forskellige hverv i Unionens institutioner, skal den løn, ud fra hvilken pensionen skal beregnes, være direkte proportional med den tid, de har gjort tjeneste i hvert enkelt hverv.

Artikel 13

Budgetdækning

Ydelserne i henhold til pensionsordningen i denne forordning afholdes over Unionens almindelige budget. Medlemsstaterne garanterer tilsammen betalingen af disse ydelser i henhold til den fordelingsnøgle, der fastsættes til finansiering af disse udgifter.

KAPITEL V

SOCIALE BESTEMMELSER

Artikel 14

Invaliditet

Offentligt ansatte, der rammes af en invaliditet, der anses for fuldstændig, og som medfører, at de pågældende er ude af stand til at udføre deres arbejde, og som af denne grund træder tilbage eller afskediges, er fra fratrædelsestidspunktet undergivet følgende regler:

- hvis invaliditeten anses for vedvarende, en livsvarig pension beregnet i henhold til artikel 12, med et mindstebeløb på 30 % af den sidst oppebårne grundløn. De har krav på den maksimale pension, hvis uarbejdsdygtigheden skyldes en lidelse, der er opstået, eller sygdom, som de har pådraget sig, under udøvelsen af deres hverv
- hvis invaliditeten er midlertidig, under invaliditetens varighed en pension, der udgør 60 % af den sidst oppebårne grundløn, såfremt de har pådraget sig lidelsen eller sygdommen under udøvelsen af deres hverv, og på 30 % i andre tilfælde. Invaliditetsydelsen afløses af en i henhold til artikel 12 beregnet livsvarig pension, når den renteberettigede når pensionsalderen som fastsat i artikel 11, eller når der er forløbet syv år, efter at udbetalingen af invaliditetsydelsen er begyndt.

*Artikel 15***Sygeforsikring og andre forsikringsformer samt ydelser**

1. Artikel 72 og 73 i personalevedtægten finder tilsvarende anvendelse på offentligt ansatte. Offentligt ansatte, der har ret til ydelserne i henhold til personalevedtægten artikel 72, anfører de beløb, de har modtaget, eller som de kan gøre krav på fra en anden ved lov eller forordning fastsat sygeforsikring som godtgørelse for udgifter, de selv eller en af dem medforsikret person har haft. Såfremt de samlede godtgørelser, som de måtte være berettiget til, overstiger den samlede godtgørelse, der fastsættes i personalevedtægten artikel 72, stk. 1, nedsættes det beløb, der tilkommer dem i medfør af personalevedtægten artikel 72, stk. 1, med forskelsbeløbet, undtagen når det drejer sig om godtgørelser fra en privat tillægssygeforsikring, der skal dække den del af udgifterne, der ikke godtgøres af Unionens sygeforsikringsordning.
2. Tidligere offentligt ansatte, som oppebærer pension i medfør af nærværende forordnings artikel 12, overgangsgodtgørelse i medfør af nærværende forordnings artikel 10 eller invaliditetsydelse i medfør af nærværende forordnings artikel 14, kan anmode om også at blive omfattet af dækningen i henhold til artikel 72 i personalevedtægten, som defineret i denne artikels stk. 1.
3. Tidligere offentligt ansatte, som ikke oppebærer pension i medfør af nærværende forordnings artikel 12, overgangsgodtgørelse i medfør af nærværende forordnings artikel 10 eller invaliditetsydelse i medfør af nærværende forordnings artikel 14, kan anmode om at blive omfattet af artikel 72 i personalevedtægten, som defineret i denne artikels stk. 1, forudsat at de ikke har nogen indtægtsgivende erhvervsmæssig beskæftigelse. De skal derfor indbetale samtlige bidrag, der er nødvendige for den dækning. Bidragene beregnes på grundlag af den månedlige overgangsgodtgørelse i henhold til nærværende forordnings artikel 10 under behørig hensyntagen til efterfølgende ajourføringer af dette beløb.
4. Artikel 74 og 75 i personalevedtægten, der bl.a. indeholder bestemmelser om ydelser ved fødsel og dødsfald, finder tilsvarende anvendelse på offentligt ansatte.

*Artikel 16***Dødsfald i tjenesten**

Hvis en offentligt ansat dør før udløbet af tjenesteperioden, oppebærer den efterladte ægtefælle eller de forsørgelsesberettigede børn indtil udløbet af den tredje måned, der følger efter måneden, hvori dødsfaldet indtræder, det vederlag, som den offentligt ansatte havde krav på i henhold til artikel 2, 5 og 6.

*Artikel 17***Substitutionsrettigheder**

Såfremt tredjemand er ansvarlig for en offentligt ansats invaliditet eller død, overgår den offentligt ansattes eller de ydelsesberettigede pårørendes rettigheder i en retssag mod den ansvarlige tredjemand uden videre til Unionen inden for grænserne af de forpligtelser, Unionen har i henhold til pensionsordningen.

*Artikel 18***Efterladtepension**

1. Den længstlevende ægtefælle efter en offentligt ansat eller tidligere offentligt ansat, som havde opnået pensionsret ved sin død, og den pågældende offentligt ansattes børn, der var forsørgelsesberettigede ved dennes død, oppebærer efterladtepension.

Denne pension udgør en procentdel af den pension, som den offentligt ansatte eller tidligere offentligt ansatte i henhold til artikel 12 havde krav på ved sin død, nemlig:

til den længstlevende ægtefælle	60 %
til hvert fader- eller moderløst barn	10 %
til hvert forældreløst barn	20 %

Hvis den offentligt ansatte er afdød under tjenesteperioden:

- udgør efterladtepension til den længstlevende ægtefælle 36 % af den på tidspunktet for døden oppebårne grundløn
- må børnepension til det første forældreløse barn ikke være mindre end 12 % af den på tidspunktet for døden oppebårne grundløn. Såfremt der er flere forældreløse børn, fordeles den samlede børnepension ligeligt mellem disse forældreløse børn.

2. Summen af de således tillagte efterladtepensionsyndelser overstiger ikke den pension, som den offentligt ansatte eller tidligere offentligt ansatte havde ret til, og på grundlag af hvilken de er beregnet. I givet fald fordeles maksimumsbeløbet af de efterladtepensionsyndelser, der kan tillægges, forholdsmæssigt mellem de pågældende på grundlag af de i stk. 1 angivne procentsatser.

3. Efterladtepensionsyndelser udbetales fra den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken dødsfaldet har fundet sted. I tilfælde af anvendelse af artikel 16 opstår retten til disse pensioner dog først den første dag i den fjerde måned, der følger efter måneden for dødsfaldet.

4. Ved en ydelsesberettiget pårørendes død ophører retten til efterladtepension ved udgangen af den måned, i hvilken dødsfaldet har fundet sted. Desuden ophører retten til børnepension ved udgangen af den måned, i hvilken barnet fylder 21 år. Dog forlænges denne ret, så længe barnet er under uddannelse, dog højst til udgangen af den måned, i hvilken barnet fylder 25 år.

Pensionsretten opretholdes for et barn, der på grund af sygdom eller invaliditet ikke er i stand til at sørge for sit underhold.

5. En mand eller kvinde, der har indgået ægteskab med en tidligere offentligt ansat, der ved ægteskabets indgåelse var berettiget til pension efter denne forordning, og børn af dette ægteskab tillægges ingen efterladtepensionsret, medmindre ægteskabet ved den tidligere offentligt ansattes død har varet mindst fem år.

6. Den længstlevende ægtefælles ret til efterladtepension bortfalder, når denne indgår nyt ægteskab. Den pågældende modtager straks en affindelsessum svarende til det dobbelte af den årlige efterladtepension.

7. Såfremt offentligt ansatte efterlader sig en enke/enkemand og børn fra et tidligere ægteskab eller andre berettigede eller børn fra andre ægteskaber, finder fordelingen af den samlede pension sted ved analog anvendelse af artikel 22, 27 og 28 i bilag VIII til personalevedtægten.

8. Den længstlevende ægtefælle og de forsørgelsesberettigede børn efter offentligt ansatte er omfattet af den ordning for risikodækning i tilfælde af sygdom, der er fastsat i personalevedtægten.

De anfører de beløb, de har modtaget, eller som de kan gøre krav på fra en anden ved lov eller forordning fastsat sygeforsikring som godtgørelse for udgifter, de selv eller en af dem medforsikret person har haft. Såfremt de samlede godtgørelser, som de måtte være berettiget til, overstiger den samlede godtgørelse, der fastsættes i personalevedtægten artikel 72, stk. 1, nedsættes det beløb, der tilkommer dem i medfør af personalevedtægten artikel 72, stk. 1, med forskelsbeløbet, undtagen når det drejer sig om godtgørelser fra en privat tillægssygeforsikring, der skal dække den del af udgifterne, der ikke godtgøres af Unionens sygeforsikringsordning.

KAPITEL VI

AJOURFØRINGER OG BEREGNINGSMETODER*Artikel 19***Ajourføring af ydelser og pensioner**

Tillæggene i henhold til nærværende forordnings artikel 7 og 8 og pensionsydelseerne i nærværende forordnings artikel 12, 14 og 18 ajourføres med størrelsen af den ajourføring, der fremkommer ved anvendelsen af personalevedtægtens artikel 65 og bilag XI hertil, som finder tilsvarende anvendelse.

Denne bestemmelse finder anvendelse på pensionsydelseerne til offentligt ansatte, hvis mandater er igangværende den eller er udløbet inden den 4. marts 2016.

*Artikel 20***Justeringskoefficienter**

Den i nærværende forordnings artikel 2 omhandlede grundløn, de i nærværende forordnings artikel 5 omhandlede tilskud og de i nærværende forordnings artikel 6 omhandlede familietillæg justeres om nødvendigt i henhold til personalevedtægtens artikel 64.

*Artikel 21***Ikkekumulation**

Den i artikel 10 omhandlede overgangsgodtgørelse, den i artikel 12 omhandlede pension og de i artikel 14 omhandlede pensioner kan ikke udbetales samtidigt. Hvis den offentligt ansatte samtidig kan gøre krav på anvendelsen af to eller flere af forannævnte bestemmelser, kan kun den for vedkommende gunstigste bestemmelse finde anvendelse. Retten til overgangsgodtgørelse bortfalder dog, når en offentlig ansat når pensionsalderen som defineret i artikel 11.

KAPITEL VII

BETALINGSORDNINGER*Artikel 22***Betalingssted og -transaktion**

1. Ydelserne i henhold til artikel 2, 4, 5, 6, 7, 15 og 16 udbetales i det land og i det lands valuta, hvor de offentligt ansatte gør tjeneste eller på deres anmodning i euro til en bankkonto i Unionen.
2. Artikel 17, stk. 2-4, i bilag VII til personalevedtægten finder tilsvarende anvendelse på offentligt ansatte.
3. Der anvendes ingen justeringskoefficient på ydelser i henhold til artikel 10, 12, 14 og 18. Disse ydelser udbetales i euro til modtagere, der er bosiddende i Unionen, til en bankkonto i Unionen.

Til modtagere med bopæl uden for Unionen udbetales pensionen i euro til en bankkonto i Unionen eller i bopælslandet. Den kan undtagelsesvis udbetales i bopælslandets valuta omregnet ved hjælp af den seneste vekselkurs, der anvendes til gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Rettighedsfortabelse

I tilfælde af afskedigelse på grund af grove fejl i overensstemmelse med de relevante traktatbestemmelser kan en offentligt ansat i konsekvens heraf frakendes enhver ret til overgangsgodtgørelse eller pension. Følgerne heraf kan dog ikke udstrækkes til den offentligt ansattes ydelsesberettigede pårørende.

Artikel 24

Tilvalgsklausul — Overgangsbestemmelser

1. Med forbehold af artikel 1, stk. 2, kan offentligt ansatte, der har gjort tjeneste inden den 4. marts 2016, samt tidligere offentligt ansatte, der har gjort tjeneste inden den pågældende dato, anmode om at blive omfattet af artikel 15. Anmodningen fremsættes inden for seks måneder efter den 4. marts 2016.

2. Artikel 20, 24 og 25 samt første punktum i artikel 24a i bilag XIII til personalevedtægten finder tilsvarende anvendelse på modtagerne af ydelser i henhold til artikel 10, 11, 12, 14 og 18 i nærværende forordning. Den 1. januar 2014, der er omhandlet i artikel 24a i bilag XIII til personalevedtægten, anses dog for at være den 4. marts 2016.

Artikel 25

Ophævelse af bestemmelser og fortsat gældende bestemmelser

1. Følgende retsakter ophæves, idet de dog fortsat finder anvendelse på offentligt ansatte, hvis mandater er igangværende den eller er udløbet inden den 4. marts 2016:

- a) forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom
- b) forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2290/77
- c) afgørelse 2009/909/EU
- d) afgørelse 2009/910/EU
- e) afgørelse 2009/912/EU, med undtagelse af artikel 5 heri.

2. Henvisninger til de ophævede retsakter betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

3. Rådets forordning nr. 63 (EØF) ⁽¹⁰⁾ og nr. 14 (Euratom) ⁽¹¹⁾, Kul og Stålfællesskabets Særlige Ministerråds afgørelse af 22. maj 1962 ⁽¹²⁾, og Rådenes forordning nr. 62 (EØF), 13 (Euratom) ⁽¹³⁾, med undtagelse af artikel 20 heri, ophæves.

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning nr. 63 om lønningsregulativ for medlemmerne af Kommissionen (EFT 62 af 19.7.1962, s. 1724/62).

⁽¹¹⁾ Rådets forordning nr. 14 om lønningsregulativet for medlemmerne af Kommissionen (EFT 62 af 19.7.1962, s. 1730/62).

⁽¹²⁾ Kul og Stålfællesskabets Særlige Ministerråds afgørelse om lønningsregulativ for medlemmer af Den Høje Myndighed (EFT 62 af 19.7.1962, s. 1734/62).

⁽¹³⁾ Rådenes forordning nr. 62 (EØF), 13 (Euratom) om lønningsdirektiv for Domstolens medlemmer (EFT 62 af 19.7.1962, s. 1713/62).

4. Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs særlige Ministerråds afgørelse af 13. og 14. oktober 1958 gælder fortsat.

Artikel 26

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 4. marts 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. februar 2016.

På Rådets vegne

H.G.J. KAMP

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/301**af 30. november 2015****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår
reguleringsmæssige tekniske standarder for godkendelse og offentliggørelse af prospektet og for
annoncering og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 7, tredje afsnit, artikel 14, stk. 8, tredje afsnit, og artikel 15, stk. 7, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2003/71/EF harmoniseredes kravene vedrørende udarbejdelse, godkendelse og udsendelse af prospekter. For at sikre konsekvent harmonisering og for at tage hensyn til den tekniske udvikling på finansmarkederne er det nødvendigt at præcisere disse krav, navnlig hvad angår godkendelsesprocessen, offentliggørelsen og de formidlede oplysninger om udbuddet eller optagelsen til handel ud over prospektet, herunder annoncering.
- (2) Processen med gennemgang og godkendelse af prospektet er en iterativ proces, hvor den nationale kompetente myndigheds beslutning om at godkende prospektet omfatter gentagne runder af analyse og udarbejdelse af udkastet til prospekt foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, med henblik på at sikre, at prospektet opfylder kravet om fuldstændighed, herunder om oplysningerne er sammenhængende og forståelige. For at give større sikkerhed om godkendelsesproceduren over for udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel, er det nødvendigt at præcisere, hvilke dokumenter der bør fremsendes til de nationale kompetente myndigheder på forskellige tidspunkter i prospektgodkendelsesforløbet.
- (3) Et udkast til prospekt bør altid indgives til den nationale kompetente myndighed i et søgbart elektronisk format og via elektroniske midler, som den pågældende myndighed kan acceptere. Eftersom et søgbart elektronisk format giver de nationale kompetente myndigheder mulighed for at søge efter specifikke termer eller ord i prospektet, fremmer det hurtigere kontrol og bidrager til en effektiv og hurtig gennemgang.
- (4) Med undtagelse af det første udkast til prospekt er det bydende nødvendigt, at hvert enkelt udkast til prospekt, der indgives til den nationale kompetente myndighed, klart viser de ændringer, der er foretaget i forhold til det tidligere indgivne udkast, og forklarer, hvordan sådanne ændringer afhjælper eventuelle mangler, som var meddelt af den kompetente nationale myndighed. Hver enkelt indgivelse af et udkast til prospekt til den kompetente nationale myndighed bør omfatte både en version, hvori alle ændringer i forhold til tidligere indgivne udkast er markeret, og en version, hvori sådanne ændringer ikke er markeret.
- (5) Hvis oplysninger, der er indeholdt i de relevante bilag til Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 ⁽²⁾, ikke finder anvendelse eller, i betragtning af karakteren af udstedelsen eller udstederen, ikke er relevante for et specifikt prospekt, bør disse oplysninger påpeges over for den nationale kompetente myndighed med henblik på at minimere eventuelle forsinkelser i gennemgangen.
- (6) I tilfælde af at det bliver klart for den kompetente nationale myndighed, at udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, ikke er i stand til at opfylde kravene i forbindelse med prospektordningen, bør den nationale kompetente myndighed, for at sikre en effektiv anvendelse af ressourcerne, have ret til at afslutte gennemgangen uden at godkende prospektet.

⁽¹⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1).

- (7) Elektronisk offentliggørelse af prospekter, herunder endelige vilkår, sikrer, at investorer får hurtig og let adgang til de deri indeholdte oplysninger. Et krav om, at investorerne er indforstået med en ansvarsfraskrivelse, der begrænser det retlige ansvar, betaler et gebyr eller går gennem en registreringsproces for at få adgang til prospektet, hindrer let tilgængelighed og bør ikke være tilladt. Filtre, der advarer om, hvilke jurisdiktioner et udbud fremsættes i, og som kræver, at investorerne skal oplyse om deres bopælsland eller angive, at de ikke er bosat i et bestemt land eller en bestemt jurisdiktion, bør ikke betragtes som en ansvarsfraskrivelse, der begrænser det retlige ansvar.
- (8) Annoncering i forbindelse med et udbud til offentligheden eller en optagelse til handel kan blive ukorrekt eller vildledende, hvis der opstår eller bemærkes en væsentlig ny omstændighed, materiel fejl eller ukorrekthed vedrørende oplysningerne i det pågældende prospekt. Der bør fastsættes krav for at sikre, at når annoncering bliver ukorrekt eller vildledende på grund af en sådan ny omstændighed, materiel fejl eller ukorrekthed, ændres den pågældende annoncering.
- (9) Da prospektet er den autoritative kilde til oplysninger om et udbud til offentligheden eller en optagelse til handel, bør alle oplysninger, der udbredes om sådanne udbud og optagelser til handel, uanset om det er til annoncering eller i andet øjemed, og uanset om det sker i mundtlig eller skriftlig form, stemme overens med oplysningerne i prospektet. Dette bør sikres ved at kræve, at alle oplysninger, der udbredes, ikke er i modstrid med eller henviser til oplysninger, som er i modstrid med indholdet af prospektet. Desuden bør det forhindres, at de oplysninger, der udbredes, i væsentlig grad giver en skæv opfattelse af de oplysninger, der er indeholdt i prospektet. Da alternative resultatopgørelsesmetoder kan påvirke investeringsbeslutningen uforholdsmæssigt, bør oplysninger om udbud til offentligheden eller optagelse til handel, der udbredes uden for prospektet, ikke kunne indeholde sådanne opgørelser, hvis de ikke er indeholdt i prospektet.
- (10) Forordning (EF) nr. 809/2004 indeholder bestemmelser om offentliggørelse af prospektet og annoncering. For at undgå overlapning af krav bør visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 809/2004 udgå.
- (11) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har forelagt Kommissionen.
- (12) I overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ har ESMA afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i nævnte forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG GODKENDELSE AF PROSPEKTET

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer:

- 1) ordningerne for godkendelse af prospektet, jf. artikel 13 i direktiv 2003/71/EF
- 2) ordningerne for offentliggørelse af prospektet, jf. artikel 14, stk. 1-4, i direktiv 2003/71/EF
- 3) annoncering, jf. artikel 15 i direktiv 2003/71/EF
- 4) overensstemmelsen mellem oplysninger om et udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked på den ene side og de oplysninger, der er indeholdt i prospektet, på den anden side, jf. artikel 15, stk. 4, i direktiv 2003/71/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Artikel 2

Indgivelse af en anmodning om godkendelse

1. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, skal indgive alle udkast til prospektet i et søgbart elektronisk format via elektroniske midler til den kompetente myndighed. Når det første udkast til prospektet indgives, skal der angives et kontaktpunkt, hvortil den kompetente myndighed kan fremsætte alle meddelelser skriftligt via elektroniske midler.

2. Sammen med det første udkast til prospekt, der indgives til den kompetente myndighed, eller i løbet af prospektgennemgangen, skal udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, også indgive følgende i et søgbart elektronisk format:

a) hvis det kræves af den kompetente myndighed i hjemlandet, jf. artikel 25, stk. 4, i forordning (EF) nr. 809/2004, eller på eget initiativ, en liste med krydshenvisninger, som også skal vise eventuelle oplysninger fra bilag I-XXX til forordning (EF) nr. 809/2004, som ikke er medtaget i prospektet, fordi de ikke er relevante, som følge af karakteren af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, eller de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller optages til handel.

Hvis listen med krydshenvisninger ikke indgives, og hvis rækkefølgen af oplysningerne i udkastet til prospekt ikke er sammenfaldende med rækkefølgen af de oplysninger, der foreskrives i bilagene til forordning (EF) nr. 809/2004, skal det ved hjælp af bemærkninger i margenen til udkastet til prospekt angives, hvilke dele af prospektet der modsvarer de relevante oplysningskrav. Et prospekt med bemærkninger i margenen skal ledsages af et dokument, som påpeger eventuelle oplysninger, der er indeholdt i de relevante bilag til forordning (EF) nr. 809/2004, og som ikke er medtaget i prospektet, fordi de ikke var relevante, som følge af karakteren af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, eller de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller optages til handel

b) hvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, anmoder om, at den kompetente myndighed i hjemlandet tillader udeladelse af oplysninger i prospektet i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2003/71/EF, en begrundet anmodning herom

c) hvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, anmoder om, at den kompetente myndighed i hjemlandet efter godkendelsen af prospektet stiller et godkendelsescertifikat til rådighed for den kompetente myndighed i værtslandet i henhold til artikel 18, stk. 1, i direktiv 2003/71/EF, en anmodning herom

d) oplysninger, der integreres ved henvisning i prospektet, medmindre sådanne oplysninger allerede er godkendt af eller indgivet til den samme kompetente myndighed, jf. artikel 11 direktiv 2003/71/EF

e) andre oplysninger, der med rimelig grund betragtes som nødvendige for den gennemgang, som foretages af den kompetente myndighed i hjemlandet, og udtrykkeligt kræves af den kompetente myndighed i det øjemed.

Artikel 3

Ændringer af udkastet til prospekt

1. Efter at det første udkast til prospekt er indgivet til den kompetente myndighed i hjemlandet, til hvilken udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, indgiver efterfølgende udkast af prospektet, skal alle ændringer, der er foretaget i forhold til det foregående udkast uden markeringer, som blev indgivet til den kompetente myndighed, markeres i efterfølgende udkast. I tilfælde, hvor der kun er foretaget begrænsede ændringer, anses uddrag af udkastet til prospekt med markering af alle ændringer i forhold til det foregående udkast for acceptable. Der skal altid indgives et udkast til prospektet uden markeringer sammen med det udkast, hvor alle ændringer er markeret.

Hvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ikke er i stand til at opfylde kravet i første afsnit på grund af tekniske vanskeligheder i forbindelse med markeringen af prospektet, skal hver ændring, der foretages i forhold til det foregående udkast til prospekt, påpeges skriftligt over for den kompetente myndighed i hjemlandet.

2. Hvis den kompetente myndighed i hjemlandet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, har meddelt udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, at den mener, at udkastet til prospekt ikke opfylder kravet om fuldstændighed, herunder sammenhæng i oplysningerne og forståelighed, skal det udkast til prospekt, der efterfølgende indgives, ledsages af en forklaring på, hvordan de mangler, som var meddelt af den kompetente myndighed, er blevet afhjulpet.

Hvis ændringer af et forudgående indgivet udkast til prospekt er selvforklarende eller klart afhjælper de mangler, som var meddelt af den kompetente myndighed, anses det for tilstrækkeligt at angive, hvor der er foretaget ændringer for at afhjælpe manglerne.

Artikel 4

Endelig indgivelse

1. Med undtagelse af listen med krydshenvisninger, jf. artikel 2, stk. 2, litra a), skal en indgivelse med henblik på godkendelse af det endelige udkast til prospekt ledsages af eventuelle oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, og som har ændret sig siden den foregående indgivelse. Det endelige udkast til prospekt må ikke indeholde bemærkninger i margenen.

2. Hvis der ikke er foretaget nogen ændringer i forhold til de foregående indgivne oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, skal udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, skriftligt bekræfte, at der ikke er foretaget nogen ændringer i forhold til de foregående afgivne oplysninger.

Artikel 5

Modtagelse og behandling af anmodningen

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet bekræfter modtagelsen af den første anmodning om godkendelse af et prospekt skriftligt via elektroniske midler så hurtigt som muligt og senest ved lukketid på den anden arbejdsdag efter at have modtaget den. Bekræftelsen skal oplyse udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, om et eventuelt referencenummer for anmodningen om godkendelse og om det kontaktpunkt hos den kompetente myndighed, hvortil forespørgsler om anmodningen kan stiles. Datoen for bekræftelsen påvirker ikke datoen for indgivelsen af udkastet til prospekt, som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/71/EF, fra hvilken fristerne for meddelelser begynder.

2. Hvis den kompetente myndighed i hjemlandet med rimelighed finder, at de indgivne dokumenter er ufuldstændige, eller at der er behov for supplerende oplysninger, f.eks. fordi visse oplysninger ikke stemmer overens eller er uforståelige, meddeler den skriftligt via elektroniske midler udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, at der er behov for supplerende oplysninger og begrundelsen herfor.

3. Hvis den kompetente myndighed i hjemlandet finder, at ufuldstændigheden er af mindre betydning, eller at tidsplanen er af yderste vigtighed, kan den kompetente myndighed give udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, mundtlig meddelelse, i hvilket tilfælde der ikke sker nogen afbrydelse af fristerne for godkendelse af prospektet som omhandlet i artikel 13, stk. 4, i direktiv 2003/71/EF.

4. Hvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, er ude af stand til eller ikke er villig til at forelægge de supplerende oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 2, har den kompetente myndighed i hjemlandet ret til at afvise godkendelse af prospektet og afslutte gennemgangen.

5. Den kompetente myndighed i hjemlandet giver udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, meddelelse om sin beslutning vedrørende godkendelse af prospektet skriftligt via elektroniske midler på dagen for beslutningen. I tilfælde af en afvisning af at godkende prospektet skal den kompetente myndigheds beslutning indeholde en begrundelse herfor.

KAPITEL II

OFFENTLIGGØRELSE AF PROSPEKTET*Artikel 6***Offentliggørelse af prospektet i elektronisk form**

1. Hvis prospektet offentliggøres i elektronisk form i henhold til artikel 14, stk. 2, litra c), d) eller e), i direktiv 2003/71/EF, gælder følgende, uanset om prospektet omfatter et enkelt dokument eller flere dokumenter:

- a) Det skal være let tilgængeligt på netstedet.
- b) Det skal være i et søgbart elektronisk format, der ikke kan ændres.
- c) Det må ikke indeholde hyperlinks, bortset fra links til elektroniske adresser, hvor der findes oplysninger, som er integreret ved henvisning.
- d) Det skal kunne downloades og udskrives.

2. Hvis et prospekt, der indeholder oplysninger, som er integreret ved henvisning, offentliggøres i elektronisk form, skal det indeholde hyperlinks til hvert enkelt dokument, der indeholder oplysninger, som er integreret ved henvisning, eller til hver enkelt netside, hvor det pågældende dokument offentliggøres.

3. Hvis et prospekt for et udbud af værdipapirer til offentligheden anbringes på udstedernes, de finansielle formidlers eller de regulerede markeders netsteder, sørger disse for at undgå at henvende sig til personer, som er bosiddende i medlemsstater eller tredjelande, hvor udbuddet af værdipapirer til offentligheden ikke finder sted, herunder ved at indsatte en meddelelse om, hvem udbuddet er rettet til.

4. Adgang til det offentliggjorte prospekt i elektronisk form må ikke forudsætte:

- a) registrering
- b) accept af en ansvarsfraskrivelse, der begrænser det retlige ansvar
- c) betaling af et gebyr.

*Artikel 7***Offentliggørelse af de endelige vilkår**

Offentliggørelsesmetoden for de endelige vilkår i forbindelse med et basisprospekt behøver ikke være identisk med offentliggørelsesmetoden for basisprospektet, forudsat der anvendes en af de offentliggørelsesmetoder, som er fastsat i artikel 14 i direktiv 2003/71/EF.

*Artikel 8***Offentliggørelse i dagblade**

1. For at overholde artikel 14, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/71/EF offentliggøres et prospekt i et generelt eller finansielt dagblad, som er landsdækkende eller dækker flere regioner.

2. Hvis den kompetente myndighed ikke finder, at det dagblad, som er valgt til offentliggørelsen, opfylder betingelserne i stk. 1, bestemmer den et dagblad, hvis oplag vurderes til at være passende til dette formål under særlig hensyntagen til det geografiske område, antal indbyggere og læsevaner i den enkelte medlemsstat.

*Artikel 9***Offentliggørelse af meddelelsen**

1. Hvis en medlemsstat benytter den mulighed, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/71/EF, til at kræve offentliggørelse af en meddelelse om, hvordan prospektet er offentliggjort, og hvor offentligheden kan få adgang til det, offentliggøres denne meddelelse i et dagblad, der opfylder kravene til offentliggørelse af prospekter i denne forordnings artikel 8.

Hvis meddelelsen vedrører et prospekt, der kun er offentliggjort med henblik på værdipapirers optagelse til handel på et reguleret marked, hvor der allerede handles værdipapirer i samme klasse, kan den i stedet indrykkes i dette regulerede markeds officielle tidende, uanset om denne offentliggøres i trykt eller elektronisk form.

2. Meddelelsen offentliggøres senest den første arbejdsdag efter offentliggørelsen af prospektet i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/71/EF.

3. Meddelelsen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) udsteders identitet
- b) type, klasse og beløb for de værdipapirer, der udbydes og/eller søges optaget til handel, forudsat disse elementer er bekendt på offentliggørelsestidspunktet for meddelelsen
- c) tidsplan for udbuddet/optagelsen til handel
- d) en erklæring om, at prospektet er offentliggjort, og hvor offentligheden kan få adgang til det
- e) de adresser, hvor offentligheden kan få adgang til et trykt eksemplar, og i hvilket tidsrum
- f) datoen for meddelelsen.

*Artikel 10***Liste over godkendte prospekter**

Af den liste over godkendte prospekter, der i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, i direktiv 2003/71/EF offentliggøres på den kompetente myndigheds netsted, skal det fremgå, hvordan sådanne prospekter er blevet gjort tilgængelige, og hvordan der kan fås adgang til dem.

KAPITEL III

ANNONCERING*Artikel 11***Annoncering**

1. Hvis en annoncering i forbindelse med et udbud til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked er blevet udsendt og et tillæg til prospektet efterfølgende offentliggøres, fordi der er opstået eller konstateret en væsentlig ny omstændighed, materiel fejl eller ukorrekthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet, skal der udsendes en ændret annoncering, hvis den væsentlige nye omstændighed, den materielle fejl eller ukorrektheden i forbindelse med oplysningerne i prospektet betyder, at indholdet af den tidligere udsendte annoncering bliver ukorrekt eller vildledende.

2. En ændret annoncering skal henvise til den tidligere annoncering og præcisere, at den foregående annoncering er blevet ændret, fordi den indeholdt ukorrekte eller vildledende oplysninger, samt angive forskellene mellem de to versioner af annonceringen.

3. En ændret annoncering skal udsendes hurtigst muligt efter offentliggørelsen af tillægget. Med undtagelse af mundtligt udsendte annonceringer skal en ændret annoncering som minimum udsendes under anvendelse af de samme midler som den oprindelige annoncering.

Forpligtelsen til at ændre en annoncering finder ikke anvendelse efter den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden eller efter starten på handelen på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst.

4. Hvis et prospekt ikke er påkrævet i henhold til direktiv 2003/71/EF, skal eventuel annoncering indeholde en advarsel herom, medmindre udstederen, udbyderen eller den person, som anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, vælger at offentliggøre et prospekt, der opfylder kravene i direktiv 2003/71/EF, i forordning (EF) nr. 809/2004 og i nærværende forordning.

Artikel 12

Overensstemmelse, jf. artikel 15, stk. 4, i direktiv 2003/71/EF

Oplysninger, der videregives i mundtlig eller skriftlig form om udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, uanset om det er til annoncering eller i andet øjemed, må ikke:

- a) være i modstrid med oplysningerne i prospektet
- b) henvise til oplysninger, der er i modstrid med oplysningerne i prospektet
- c) i væsentlig grad give en skæv opfattelse af oplysningerne i prospektet, herunder gennem udeladelse eller præsentation af negative aspekter af sådanne oplysninger med mindre vægt end de positive aspekter
- d) indeholde alternative resultatopgørelser vedrørende udstederen, medmindre de er indeholdt i prospektet.

Med henblik på litra a)-d) skal oplysningerne i prospektet bestå af oplysninger, der indgår i prospektet, hvis det allerede er offentliggjort, eller oplysninger, der skal indgå i prospektet, hvis prospektet offentliggøres på et senere tidspunkt.

Med henblik på litra d) skal alternative resultatopgørelser bestå af resultatopgørelser, som er finansielle opgørelser af historiske eller fremtidige finansielle resultater, finansielle positioner eller pengestrømme, bortset fra finansielle opgørelser, som er defineret i de gældende regler for regnskabsaflæggelse.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Ændringer af forordning (EF) nr. 809/2004

I forordning (EF) nr. 809/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 5 og 6, udgår.
- 2) Artikel 29-34 udgår.

*Artikel 14***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/302**af 25. februar 2016****om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2, ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.
- (4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt vedrørende varer, som er omfattet af denne forordning, men som ikke er i overensstemmelse hermed, i en vis periode fortsat kan påberåbes af modtageren, jf. artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾. Denne periode bør fastsættes til tre måneder.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i tabellen i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur under den KN-kode, der er nævnt i kolonne 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i en periode på tre måneder fra denne forordnings ikrafttræden.

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 2016.

På Kommissionens vegne
For formanden
Stephen QUEST
Generaldirektør for beskatning og toldunion

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
En vare i form af en tegnetavle af plast, der måler ca. 31 × 32 cm, og som har en lysende, lagdelt og magnetisk overflade til at tegne og slette på, der er omsluttet og fastholdes af en plastramme. En tegnepen af plast med metalspids er fastgjort til tavlen med en snor. Pennens metalspids og den magnetiske overflade gør det muligt at tegne billeder, bogstaver osv., når spidsen presses ned mod overfladen. Fire små magnetiske stempler af plast, der ligger løst i plastrammen, kan anvendes til at stemple figurer på overfladen. Slettefunktionen fungerer ved, at det øverste plastlag løftes, hvorved den magnetiske funktion afbrydes, hvilket styres af en indbygget mekanisme nederst på tegnetavlen. Varen er designet til at underholde børn. (*) Se billede.	9503 00 95	Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, 3 a), 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 9503 00 og 9503 00 95. Tarifiering som en skrive- eller tegnetavle under pos. 9610 er udelukket, da varen ikke er beregnet til, at der skrives eller tegnes på den med grifler, kridt eller filtpenne (se også de forklarende bemærkninger til HS, pos. 9610). Varen har karakteristika som et stykke legetøj under pos. 9503. Da pos. 9503 giver den mest specifikke beskrivelse, er tarifiering under pos. 3926 som andre varer af plast også udelukket. Varen er en sammensat vare, jf. almindelig tarifieringsbestemmelse 3 b). Den består af plast og en magnetisk overflade, der sammen udgør et hele (se også de forklarende bemærkninger til HS, almindelig tarifieringsbestemmelse 3 b), IX)). Rammen og overfladen er fremstillet af plast. Plastkomponenterne dominerer og er karaktergivende for varen, jf. almindelig tarifieringsbestemmelse 3 b). Varen skal derfor tariferes under KN-kode 9503 00 95 som andet legetøj af plast.

(*) Billedet er kun vejledende.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/303**af 1. marts 2016****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Pane Toscano (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Pane Toscano« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Ved indsigelsesskrivelse af 12. november 2013 og begrundet indsigelse af 10. december 2013 har Det Forenede Kongerige i medfør af artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 gjort indsigelse mod registreringen. Ved indsigelsesskrivelse af 12. november 2013 indgik i Kommissionen den 19. november 2013 har Belgien i medfør af artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 gjort indsigelse mod registreringen. Meddelelsen om indsigelse fra Belgien indeholdt allerede alle de elementer, som skal indgå i en begrundet indsigelse. Ved skrivelse af 15. januar 2014 har Belgien i medfør af artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 fremsendt en mere omfattende begrundet indsigelse. De to indsigelser blev anset for at være antagelige.
- (3) Ved skrivelse af 24. januar 2014 og af 13. februar 2014 opfordrede Kommissionen Italien og Det Forenede Kongerige på den ene side og Belgien på den anden side til at indlede passende drøftelser med henblik på at finde en indbyrdes løsning i overensstemmelse med deres egne interne procedurer.
- (4) Der blev ikke indgået en aftale mellem parterne.
- (5) Da der ikke er opnået enighed, bør Kommissionen træffe afgørelse efter proceduren i artikel 52, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (6) I henhold til artikel 10, stk. 1, litra a) og d), i forordning (EU) nr. 1151/2012 hævdede indsigerne, at registreringen af »Pane Toscano« som beskyttet oprindelsesbetegnelse er i strid med artikel 5 og artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, og at betegnelsen »Pane Toscano« er en artsbetegnelse.
- (7) Indsigerne gør gældende, at de sorter af bløde hvede, der høstes i Toscana, er sorter, der er almindeligt dyrkede de fleste steder i landet. Disse sorter kan ikke betragtes som naturligt hjemmehørende sorter eller specifikke toscanske sorter. Forarbejdningen af kornet til fuldkornsmel af type »0«, som finder sted i det afgrænsede geografiske område, er typisk den samme som alle andre steder i Italien og i Europa generelt. Da det er nødvendigt at blande forskellige kvaliteter af blød hvede for at opnå den rette blanding, som er egnet til den tilsigtede brug af melet, er produktet kendetegnet ved melets forarbejdningsegenskaber og ikke ved den bløde hvedes oprindelse. Forarbejdningsegenskaberne for mel af blød hvede type »0«, der skal anvendes ved produktionen af »Pane Toscano«, er generiske og ikke specifikke for Toscana. Anvendelsen er i strid med punkt 5.2, hvori det anføres, at produktets høje næringsværdi og letfordøjelighed skyldes, at der anvendes en blanding af mel, hvorimod det anføres i punkt 3.3, at der kun anvendes mel af blød hvede type »0«. Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets kvalitet eller kendetegn blev ikke dokumenteret i

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 235 af 14.8.2013, s. 19.

ansøgningen. Det bekræftes af det forhold, at man i enhedsdokumentet ser sig nødsaget til at henvise til »det håndværk, som bagerne udfører« og deres »grundlæggende viden«, der betragtes som »den vigtigste af alle disse faktorer, som indgår i et samspil«. Opbevaringen af melet i møllen i tilstrækkelig lang tid af hensyn til den såkaldte »maturazione«-proces er ikke specifik. Det er en almindelig udbredt praksis i hele EU. Den foreslåede betegnelse for registrering, »Pane Toscano«, er almindeligt anvendt i hele Toscana for flere typer brød, som formodentlig ikke fremstilles ved brug af den metode, der er anført i ansøgningen. I Italien anses betegnelsen »Pane Toscano« desuden for at være synonym med usaltet brød.

- (8) I forbindelse med opfølgningen på indsigelsesproceduren gjorde indsigerne ligeledes gældende, at varespecifikationen burde have omfattet oprindelsesregler for sæden, og at temperaturens indvirkning på meleets kendetegn ikke er videnskabeligt dokumenteret, således som det hævdes af ansøgeren.
- (9) På trods af ovennævnte påstande, som er indsendt af indsigerne, er det hensigtsmæssigt at registrere betegnelsen »Pane Toscano« som beskyttet oprindelsesbetegnelse af følgende årsager.
- (10) Den betegnelse, der skal registreres, henviser til produktet »brød« og ikke til mel eller hvede. Der skal derfor være fokus på produktet »brød« ved vurderingen af, om det har den kvalitet og de kendetegn, der hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer.
- (11) Der redegøres udførligt for kvaliteten af og kendetegnene for produktet med betegnelsen »Pane Toscano«, der hovedsagelig navnlig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø, i enhedsdokumentet og varespecifikationen: dets holdbarhed, duften af ristede hasselnødder, krummens »neutrale«, dvs. usaltede smag, dets sprøde skorpe og krummens uregelmæssige huller og hvidlige elfenbensfarve, dets høje næringsværdi og letfordøjelighed, som skyldes, at der anvendes en blanding af mel med lavt glutenindhold, samt den oprindelige hvedekims næringsværdi (i modsætning til den normale praksis i dag, hvor hvedekimen tilsættes under fremstillingen), samt at salt historisk set aldrig har indgået i ingredienserne.
- (12) Disse specifikke kvaliteter og kendetegn kan hovedsagelig tilskrives de naturbetingede og menneskelige faktorer i det geografiske miljø i det afgrænsede geografiske område.
- (13) Som anført af ansøgeren ligger årsagssammenhængen mellem det geografiske område og kvaliteten og produkttegenskaberne for »Pane Toscano« BOB i den lange fremstillingstid for brødet, hvor surdejen kan trække de komponenter frem i det usaltede fuldkornsmel, som giver det bagte brød dets typiske smag, udseende og holdbarhed. Hvedekimen, som er naturligt til stede i melet på grund af formalingsprocessen, der er udførligt beskrevet i varespecifikationen, påvirker både næringsværdien af »Pane Toscano« og hævnningen, fordi hvedekim har et højt indhold af enzymer, som hjælper med til at nedbryde sukkerforbindelserne. Den kyndige brug af surdej skaber de rette betingelser for mælkesyregæringen og den sammensætning, der giver det bagte brød dets typiske duft og smag. Grundsurdje skal navnlig virke sammen med mel med de specifikke egenskaber, som fremgår af varespecifikationen (lav hårdhed, lav W-værdi og mellemhøj P/L-værdi). På grund af et yderst specifikt klima findes disse egenskaber i mel fremstillet af hvedesorter, der er dyrket i Toscana, og ikke i naboområderne. Der anvendes ikke salt, hvilket ud over at have betydning for gæringen også er et tydeligt særkende for smagen. Det håndværk, som bagerne udfører, og deres viden, navnlig om kvalitetsparametrene, tilberedningen af surdejen og hævnningen og bagningen, som er en af de faktorer, der indgår i et samspil, er af afgørende betydning. De naturbetingede og menneskelige faktorer er tæt forbundet og kombineret i en dynamisk struktur, der overordnet set udgør årsagssammenhængen mellem området og produktets kvalitet.
- (14) Indsigerne fremsatte på baggrund af ansøgerens ansøgning en række argumenter, som ikke var overbevisende og ikke kunne anfægte det velfunderede grundlag for ansøgningen.
- (15) Det forhold, at de sorter af blød hvede, der anvendes i produktionen af produktet med betegnelsen »Pane Toscano«, ikke er specifikke for Toscana og findes i andre italienske og europæiske regioner, er ikke relevant. De hvedesorter, der anvendes i produktionen af »Pane Toscano«, er ikke nævnt i varespecifikationen som en særlig egenskab i sig selv. Flere af de hvedesorter, der kan anvendes i melet til produktion af »Pane Toscano«, har rent faktisk deres oprindelse i Toscana, men det er ikke den afgørende faktor. Det anføres i varespecifikationen og enhedsdokumentet, at den vigtigste faktor er miljøets indvirkning på hveden. Selv om hvedesorter har de samme arvelige genetiske egenskaber, udvikler de specifikke egenskaber på grund af klimaforholdenes indvirkning. De samme sorter, som dyrkes i andre områder, selv i naboområderne til Toscana, har ikke samme produkt- og

forarbejdningsegenskaber, som er nødvendige for at fremstille »Pane Toscano«. I dette særlige tilfælde resulterer de toscanske fænotyper af disse hvedesorter — på grund af klimaforholdenes indvirkning, herunder navnlig de minimale temperaturer — i mel med specifikke egenskaber (hårdhed, W-værdi og P/L-værdi), der er velegnet til produktion af »Pane Toscano«.

- (16) I lyset af ovenstående er påstanden om, at forarbejdningsegenskaberne for melet af blød hvede, der skal anvendes ved produktionen af »Pane Toscano«, og som ikke er fuldkornsmel som anført af indsigerne, men blot mel med hvedekim, er generiske, grundløs.
- (17) Definitionen af en beskyttet oprindelsesbetegnelse forudsætter ikke, at det pågældende produkt skal fremstilles ved brug af en proces, der er specifik for det afgrænsede geografiske område. I denne forbindelse kan formaling af kornet til mel og opbevaring af melet i møllen derfor ikke lægges til grund for en indsigelse. Disse processer beskrives i varespecifikationen, da det er nødvendigt at oplyse producenterne om de konkrete detaljer i disse processer. Formalingsprocessen er i dette særlige tilfælde under alle omstændigheder af særlig karakter, da den bidrager til et af slutproduktets vigtigste kvaliteter, der gør det muligt at bibeholde den oprindelige hvedekim i melet.
- (18) Bestemmelserne om blanding af hvedesorterne for at opnå den rette blanding til produktion af »Pane Toscano« ændrer ikke ved betydningen af hvedens oprindelse. Det kan tværtimod betragtes som en bekræftelse af, at sorterne ikke er relevante i sig selv. Viden om blanding af sorter er desuden en menneskelig faktor, der er en del af det geografiske miljø.
- (19) Der er ingen uoverensstemmelse i punkt 5.2 i enhedsdokumentet. Ordene »som skyldes, at der anvendes en blanding af mel med lavt glutenindhold« skal læses som »som skyldes, at der anvendes en blanding af hvedesorter«, hvilket fremgår klart af både enhedsdokumentet og varespecifikationen læst i deres helhed, herunder navnlig af punkt 5.1 i varespecifikationen.
- (20) Det er ikke korrekt, at det håndværk, som bagerne udfører, og deres viden er defineret som »den vigtigste« faktor i årsagssammenhængen. Der er rent faktisk tale om en oversættelsesfejl i den engelske version af enhedsdokumentet. Det anføres i enhedsdokumentet, at det håndværk, som bagerne udfører, og som er en af de faktorer, der indgår i et samspil, er af afgørende betydning. Det kan ikke anfægtes, at den menneskelige faktors store betydning for de kvalitetsmæssige egenskaber af et produkt omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse og dens afgrænsede geografiske område er i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (21) Påstanden om, at den foreslåede betegnelse for registreringen af »Pane Toscano« er almindeligt anvendt i hele Toscana for flere typer brød, som formodentlig ikke fremstilles ved brug af den metode, der er anført i ansøgningen, er grundløs. Det forhold, at en betegnelse, for hvilken der er indgivet en ansøgning om registrering, også henviser til produkter, som ikke er omfattet af bestemmelserne i den foreslåede varespecifikation, er ikke til hinder for registreringen af denne betegnelse. Formålet med registreringen kan lovligt være at harmonisere produktionsmetoderne for et produkt markedsført under en bestemt betegnelse. Påstanden om, at betegnelsen »Pane Toscano« er synonym med usaltet brød i Italien, er ikke dokumenteret. Det skal desuden bemærkes, at der ikke blev gjort indsigelse mod registreringen af betegnelsen »Pane Toscano« som en beskyttet oprindelsesbetegnelse under den nationale indsigelsesprocedure.
- (22) Behovet for oprindelsesregler for sæden er ikke tilstrækkelig begrundet. Konklusionerne vedrørende temperaturens indvirkning på egenskaberne for hvede dyrket i Toscana hidrører fra en undersøgelse om klimavirkninger baseret på statistiske data indsamlet over 29 år. Indsigerne har ikke fremlagt positivt bevismateriale, som kunne tilbagevise denne undersøgelse.
- (23) På den baggrund bør betegnelsen »Pane Toscano« opføres i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
- (24) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Pane Toscano« (BOB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 2.3. Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/304**af 2. marts 2016****om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter (Heumilch/
Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 1, og artikel 52, stk. 3, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Østrigs ansøgning om registrering af betegnelsen »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Den 17. december 2014 modtog Kommissionen tre meddelelser om indsigelse fra Tyskland (indgivet af Naturland — Verband für ökologischen Landbau e.V., Gläeserne Molkerei GmbH og Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.), som også indeholdt de respektive begrundede indsigelser. Den 30. december 2014 blev en meddelelse om indsigelse indgivet direkte til Kommissionen af den tyske sammenslutning VHM (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau e.V.). Den 5. januar 2015 fremsendte Tyskland en anden indsigelse om meddelelse (indgivet af Deutsche Heumilchgesellschaft mbH) til Kommissionen.
- (3) Den indsigelsesprocedure, der er baseret på den meddelelse, der blev sendt direkte til Kommissionen af VHM, blev ikke iværksat. I henhold til artikel 51, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, indgive meddelelse om indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret. Derfor kunne VHM ikke indgive en meddelelse om indsigelse eller en indsigelseskrivelse direkte til Kommissionen.
- (4) Indsigelsesproceduren på grundlag af den meddelelse, som Tyskland sendte den 5. januar 2015, blev ikke iværksat. I henhold til artikel 51, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal en meddelelse om indsigelse indgives inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. For den meddelelse om indsigelse, der indkom den 5. januar 2015, var denne frist overskredet.
- (5) Kommissionen undersøgte de tre indsigelser, som Tyskland havde sendt den 17. december 2014, og fandt, at de kunne antages. Ved brev af 19. februar 2015 opfordrede Kommissionen derfor de berørte parter til at indlede passende konsultationer med henblik på at finde en indbyrdes løsning i overensstemmelse med deres interne procedurer.
- (6) Indsigelsen på grundlag af den indsigelse, som Tyskland havde sendt den 17. december 2014 med henvisning til den indsigelse, som var indgivet af Naturland — Verband für ökologischen Landbau e.V., blev trukket tilbage.
- (7) Fristen for at indlede konsultationer blev forlænget med yderligere tre måneder.
- (8) Østrig og Tyskland indgik en aftale, som blev meddelt Kommissionen den 10. august 2015.
- (9) Eftersom den er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1151/2012 i EU-lovgivningen, bør indholdet i den indgåede aftale mellem Østrig og Tyskland tages i betragtning.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT C 340 af 30.9.2014, s. 6.

- (10) Visse oplysninger i varespecifikationen er blevet ændret. De vedrører muligheden for at adskille producerende bedrifter i særskilte enheder, medtagelse af supplerende former for foder i de 75 % obligatoriske grovfoder, som skal beregnes som et årligt gennemsnit, tilladelse til at anvende grøn kompost til gødskning og lempelse af betingelserne for fremstilling af fugtigt høg, fermenteret høg og produktion og opbevaring af ensilage.
- (11) Disse elementer udgør ikke en væsentlig ændring i henhold til artikel 51, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Den ændrede varespecifikation offentliggøres derfor ikke med henblik på indsigelse. Den bør imidlertid knyttes som bilag til denne forordning i informationsøjemed.
- (12) Den aftale, som blev indgået af de berørte parter, indebærer også, at der bør gives en overgangsperiode på to år til de nuværende producenter af produkter, der går under betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno«, så de har mulighed for gradvist at bringe dem i overensstemmelse med varespecifikationen. Herudover bør det være tilladt at bringe de produkter, som endnu ikke er markedsført på nævnte dato, i handelen, indtil lagrene er opbrugt.
- (13) Kommissionen er af den opfattelse, at beskyttelsen af garanterede traditionelle specialiteter bør gradueres under hensyntagen til den interesse, som producenterne og aktørerne, som hidtil har anvendt disse betegnelser lovligt, har heri. Derfor bør der under hensyntagen til ovennævnte konklusioner, som parterne er nået til enighed om, og målsætningerne i forordning (EU) nr. 1151/2012 på basis af artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, som finder tilsvarende anvendelse for også garanterede traditionelle specialiteter, indrømmes en overgangsperiode på to år for producenterne til at anvende betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« uden at opfylde bestemmelserne i varespecifikationen kombineret med tilladelsen til, efter at perioden på to år er udløbet, at fortsætte med at markedsføre produkter, som ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen, indtil lagrene er opbrugt, med henblik på mulighed for gradvis tilpasning til varespecifikationen. Sådanne produkter bør dog ikke markedsføres med teksten »garanteret traditionel specialitet«, forkortelsen »GTS« eller det tilknyttede EU-symbol.
- (14) På baggrund af ovenstående bør betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« indføres i registret over garanterede traditionelle specialiteter.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« (GTS) registreres.

Betegnelserne i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.4 — Andre animalske produkter (æg, honning, forskellige mejeriprodukter undtagen smør m.m.) i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Den konsoliderede varespecifikation findes i bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

Artikel 3

Betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« kan anvendes til at betegne produkter, der ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen for »Heumilch«/ »Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« for en periode på to år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Ved anvendelse med henvisning til produkter, som ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen, kan sådanne betegnelser ikke ledsages af angivelsen »garanteret traditionel specialitet«, forkortelsen »GTS« eller det tilknyttede EU-symbol.

Når perioden på to år er udløbet, gives producenterne af »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« tilladelse til at fortsætte med at markedsføre produkter, der bærer disse betegnelser, som er fremstillet før udløbet af en sådan periode og ikke er i overensstemmelse med den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 2, indtil lagrene er opbrugt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

ANSØGNING OM REGISTRERING AF EN GTS

Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer (*)

»HEUMILCH«/»HAYMILK«/»LATTE FIENO«/»LAIT DE FOIN«/»LECHE DE HENO«

EF-Nr.: AT-TSG-0007-01035 — 27.8.2012

1. Navn og adresse på den ansøgende sammenslutning

Navn: ARGE Heumilch Österreich

Adresse: Grabenweg 68, 6020 Innsbruck, ØSTRIG

Telefon: +43 512345245

E-mail: office@heumilch.at

2. Medlemsstat eller tredjeland

Østrig

3. Varespecifikation**3.1. Betegnelser, der skal registreres**

»Heumilch« (de), »Haymilk« (en), »Latte fieno« (it), »Lait de foin« (fr), »Leche de heno« (es).

3.2. Det drejer sig om en betegnelse, der

☐ i sig selv er specifik

☒ gengiver landbrugsproduktets eller fødewarens specifikke egenskaber

Produktion af hømælk er den mest naturlige form for produktion af mælk. Mælken produceres af dyr i traditionelle bæredygtige mælkebedrifter. Den væsentligste forskel mellem almindelig mælk og hømælk og sidstnævntes traditionelle karakter består i, at der ved produktion af hømælk, lige som det var tilfældet i den oprindelige mælkeproduktion, ikke fodres med fermenteret foder. På grund af industrialiseringen og mekaniseringen har landbruget siden 1960'erne i stigende grad fokuseret på produktion af ensilage (fermenteret foder), hvorved produktion af hømælk er faldet. Desuden indeholder retningslinjerne for produktion af hømælk et forbud mod brug af dyr og fodermidler, som i henhold til gældende lov skal betegnes som genetisk modificerede.

Fodringen er tilpasset årstiderne: i grønfoderperioden fodres dyrene med frisk græs, urter og hømælk og visse former for hømælk og tilladte fodermidler, jf. punkt 3.6, og i vinterperioden fodres med hømælk eller andre former for tilladte fodermidler, jf. punkt 3.6.

3.3. Ansøgning om forbehold af betegnelsen i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006

☒ Registrering med forbehold af betegnelsen

☐ Registrering uden forbehold af betegnelsen

3.4. Produkttype

Kategori 1.4. Andre animalske produkter

(*) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1. Erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012.

3.5. Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevaren med betegnelsen i punkt 3.1

Komælk i overensstemmelse med gældende lovgivning.

3.6. Beskrivelse af metoden til produktion af landbrugsproduktet eller fødevaren med betegnelsen i punkt 3.1

Hømælk produceres i henhold til traditionelle produktionsbetingelser, som er i overensstemmelse med det såkaldte »Heumilchregulativ« (regler for hømælksproduktion). Denne form for mælk adskiller sig fra andre mælketyper ved regler, der forbyder anvendelse af fermenteret foder, f.eks. ensilage, og regler, der forbyder anvendelse af dyr og fodermidler, som i henhold til gældende lov skal klassificeres som genetisk modificeret.

»Heumilchregulativ« (regler for hømælksproduktion)

Hømælk er komælk, der produceres af køer, som er i malkeperioden, på mælkeproducerende brug, der har forpligtet sig til at efterleve følgende kriterier. For at sikre at hømælkens traditionelle karakter bibeholdes, må der ikke anvendes dyr eller fodermidler, som i henhold til gældende lovgivning skal klassificeres som genetisk modificeret.

Hele landbrugsbedriften skal drives i overensstemmelse med reglerne for produktion af hømælk.

- a) En bedrift kan dog indeles i tydeligt adskilte produktionsenheder, som ikke alle nødvendigvis skal drives efter disse regler. Det skal i så fald dreje sig om forskellige produktionssektorer, som klart kan lade sig adskille fra hinanden.
- b) Hvis ikke alle enheder på bedriften drives efter reglerne for produktion af hømælk, jf. litra a), skal landbrugeren holde de dyr, der anvendes i den enhed, hvor der produceres hømælk, adskilt fra de dyr, der anvendes i de øvrige enheder, og dokumentere adskillelsen på passende vis.

Tilladte fodermidler

- Der fodres hovedsagelig med frisk græs, bælplanter og urter i grønfoderperioden og med hø i vinterperioden.
- Følgende fodermidler regnes og er tilladt som supplerende grovfoder: grønrap, grønmajs, grønrug og foderroer samt hø-, lucerne- og majsplanter og lignende typer foder.
- Grovfoderet skal udgøre minimum 75 % af tørstoffet i den årlige foderration.
- Kornarter som hvede, byg, havre, tritcale, rug og majs er tilladt som foderafgrøder, enten i den form, de normalt markedsføres i, eller i blandinger med klid, foderplanter osv.
- Hestebønner, markærter, lupiner, olieholdige frugter, ekstraheret skrål og ekstraherede foderkager kan også anvendes som fodermidler.

Forbudte fodermidler

- Anvendelse af følgende typer foder er forbudt: ensilage (fermenteret foder), fugtigt hø og fermenteret hø.
- Fodring med biprodukter fra bryggerier, brænderier, mosterier og andre biprodukter fra fødevarerindustrien som for eksempel våd mask eller vådt afskåret materiale er forbudt, med undtagelse af tørt foder i udskårne stykker, melasse som biprodukt fra sukkerproduktion og tørt proteinfoder fra restprodukter fra kornforarbejdning.
- Køer, som er i malkeperioden, må ikke fodres med vådfoder.
- Der må ikke fodres med foder af animalsk oprindelse (mælk, valle, kød- og benmel osv.) med undtagelse af ungvæg, som må fodres med mælk og valle.
- Fodring med haveaffald, nedfaldsfrugt, kartofler eller urea er forbudt.

Gødningsbestemmelser

- Spildevandsslam, produkter af spildevandsslam og kompost fra kommunale rensningsanlæg, med undtagelse af grøn kompost, må ikke tilføres på arealer, som mælkeproducenten udnytter i jordbrugsmæssig henseende.
- Mindst tre uger skal forløbe mellem spredning af staldgødning på mælkeproducenternes jordbrugsareal og anvendelse heraf til afgræsning.

Anvendelse af kemiske hjælpestoffer

- Kun selektiv anvendelse af kemisk-syntetiske plantebeskyttelsesmidler under faglig vejledning fra landbrugskonsulenter og punktbekæmpelse på alle mælkeproducentens grønfoderarealer er tilladt.
- Anvendelse af tilladte sprøjtemidler til bekæmpelse af fluer i stalde til malkekuvæg må kun foregå, når de mælkegivende køer ikke er til stede.

Leveringsforbud

- Levering af hømælk må tidligst ske ti dage efter kælvning.
- Hvad angår køer, som fodres med ensilage (fermenteret foder), skal en ventetid på mindst 14 dage overholdes.
- Hvad angår dyr på alpebrug, som på bedriften normalt fodres med ensilage (fermenteret foder), skal omstilles til ensilagefri fodring 14 dage, før de drives op i alpegræsgangene. I modsat fald kan mælken først anvendes som hømælk efter 14 dages græsning på alpegræsgange (som tilhører hømælksleverandøren). På alpegræsgangene må der hverken produceres eller fodres med ensilage.

Forbud mod genetisk modificerede fødevarer og fodermidler

- For at sikre at hømælkens traditionelle karakter bibeholdes, må der ikke anvendes dyr eller fodermidler, som i henhold til gældende lovgivning skal klassificeres som genetisk modificeret.

Andre forskrifter

- Produktion og lagring af ensilage (fermenteret foder) er forbudt.
- Produktion og opbevaring af rundballer indpakket i plastfolie er forbudt.
- Produktion af fugtigt hø eller fermenteret hø er forbudt.

3.7. Landbrugsproduktets eller fødevarens særlige egenskaber

Hømælk adskiller sig fra almindelig komælk på grund af de specielle produktionsbetingelser, som er fastlagt i det såkaldte »Heumilchregulativ«, jf. punkt 3.6.

Ved undersøgelser foretaget af Dr. Ginzinger m.fl. fra Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft i Rotholz i 1995 og 2001 kunne det konstateres, at der i 65 % af ensilagemælksprøverne var 1 000 Clostridium-sporer pr. liter. Ved en analyse af mælk leveret til en stor ostefabrik viste det sig, at 52 % af prøverne indeholdt over 10 000 Clostridium-sporer pr. liter. Det fremgik af analyser, at for 85 % af de ensilagefri hømælksprøver lå værdien for sporer pr. liter på under 200, og for 15 % af prøverne lå værdien for sporer på mellem 200 og 300 pr. liter. Hømælk har på grund den særlige fodringsmetode et betydeligt lavere indhold af Clostridium-sporer. Produktion af hårde oste fremstillet af rå hømælk fører dermed til færre alvorlige defekter, hvad angår huldannelse og smag.

I forbindelse med forskningsprojektet »Einfluss der Silage auf die Milchqualität« (ensilages indvirkning på mælkekvantiteten) blev smagen af mælk fra dyr, som blev produceret med og uden fodring med ensilage, undersøgt (Ginzinger og Tschager, BAM Rotholz, 1993). I 77 % af mælkeprøverne fra køer fodret med høfoder blev der ikke konstateret problemer med smagen. Selv ved mælkeprøverne fra køer fodret med ensilagefoder (almindelig mælk) var andelen uden smagsdefekter kun 29 % af den undersøgte mælk. Også i mælkeprøver fra mælketankbiler blev der konstateret en betydelig forskel. I 94 % af prøverne af den ensilagefri hømælk blev der ikke konstateret smagsdefekter. Ved mælk produceret med fodring med ensilage var andelen uden smagsdefekter derimod kun 45 %.

I en afhandling fra universitetet i Wien (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011) kunne det påvises, at hømælk takket være fodring med grovfoder og grønfoder har et indhold af omega-3-fedtsyrer og konjugerede linolsyrer, der er cirka dobbelt så højt som almindelig mælk.

3.8. Landbrugsproduktets eller fødevarens traditionelle egenskaber

Produktionen af hømælk og den videre forarbejdning er lige så gammel som traditionen med hold af malkekøer inden for jordbruget (ca. 5. årh. f. Kr.). Allerede i Middelalderen blev der i Foralperne og i bjergene i Tyrol fremstillet ost af hømælk på de såkaldte Schwaig-gårde (små alpebrug med mælkeproduktion). Ordet »Schwaig« stammer fra middelhøjtysk og betegner en speciel form for bebyggelse, og navnlig særlig driftsform i alpeområdet. Schwaig-gårde blev ofte opført af jordejerne som permanent bebyggelsesform, og deres kvæghold blev fortrinsvis anvendt til mælkeproduktion (især med henblik på osteproduktion). I Tyrol og Salzburg har de eksisteret siden det 12. århundrede. I bjergområderne var hømælk oprindelig knyttet til produktionen af hårde oste fremstillet af rå mælk. Allerede omkring 1900 blev der fastlagt forskrifter (»Milchregulative«) for ensilagefri mælk, der egner sig til fremstilling af hårde oste. På baggrund af disse tekster blev der i Østrig omkring 1950 udarbejdet »Milchregulative« for mælkeproduktion i delstaterne Vorarlberg, Tyrol og Salzburg. I 1975 blev disse »Milchregulative« gjort mere tidssvarende og fastlagt som krav gældende for mælk, der egner sig til produktion af hårde oste, af den østrigske myndighed for mælkeproduktion (se: »Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch«, Österreichische Milchwirtschaft, hæfte 14, bilag 6, nr. 23c, af 21. juli 1975). Den tidligere myndighed for mælkeproduktion i Østrig fastlagde frem til 1993 såkaldte ensilagefri områder for bestemte produktionsområder med henblik på at sikre forsyningen af råvaren hømælk (også kendt som »ensilagefri mælk« eller »mælk, der egner sig til fremstilling af hårde oste«) for de osteproducenter, der anvender rå mælk. I 1995 blev det ensilagefri område yderligere beskyttet, da forbundsministeriet for jord- og skovbrug, vand og miljøforvaltning indførte særlige områder med ensilageforbud i retningslinjerne for fremme af et miljøvenligt og ekstensivt landbrug, der beskytter det naturlige miljø (Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft, ÖPUL).

Traditionelt er fodringen af dyrene i Alperregionerne altid sket i overensstemmelse med hømælkskriterierne. At der længe har fundet osteproduktion sted i alpeområdet fremgår af dokumenter og attester fra 1544 fra alpegræsgangene Wildschönauer Holzalm i Tyrol.

Siden begyndelsen af 1980'erne har et antal producenter af hømælk også drevet deres brug i overensstemmelse med biologiske/økologiske principper.

3.9. Minimumkrav og metoder til kontrol af de særlige egenskaber

—

4. Myndigheder eller organer, der kontroller overholdelsen af produktspecifikationen

4.1. Navn og adresse

—

4.2. Myndighedens eller organets særlige opgaver

—

_____

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/305
af 3. marts 2016
om ændring af forordning (EU) nr. 37/2010 for så vidt angår stoffet »gentamicin«
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, særlig artikel 14 sammenholdt med artikel 17,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Lægemiddelagentur udarbejdet af Udvalget for Veterinærlægemidler, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 470/2009 skal der ved en forordning fastsættes en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer (herefter benævnt »MRL« — maximum residue limit) af farmakologisk virksomme stoffer, som i Unionen er bestemt til anvendelse i veterinærlægemidler til dyr bestemt til fødevareproduktion eller i biocidholdige produkter, der anvendes i husdyrbrug.
- (2) Tabel 1 i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 37/2010 ⁽²⁾ indeholder en liste over farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til MRL'er i animalske fødevarer.
- (3) Gentamicin er allerede opført i denne tabel som et tilladt stof, der for kvæg og svin tillades anvendt til muskel, fedt, lever og nyre og i komælk.
- (4) I overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, i forordning (EF) nr. 470/2009 forelagde Kommissionen Det Europæiske Lægemiddelagentur (herefter benævnt »EMA«) en anmodning om at ekstrapolere de gældende MRL'er for gentamicin til andre arter eller væv.
- (5) På grundlag af en udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler har EMA anbefalet, at MRL'erne for gentamicin ekstrapoleres til alle pattedyrarter bestemt til fødevareproduktion og fisk.
- (6) Forordning (EU) nr. 37/2010 bør derfor ændres.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærlægemidler —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 37/2010 af 22. december 2009 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer (EUT L 15 af 20.1.2010, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

I tabel 1 i bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 affattes rækken vedrørende stoffet »gentamicin« således:

Farmakologisk virksomt stof	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser (jf. artikel 14, stk. 7, i forordning (EF) nr. 470/2009)	Terapeutisk klassifikation
»Gentamicin	Summen af gentamicin C1, gentamicin C1a, gentamicin C2 og gentamicin C2a	Alle pattedyrarter bestemt til fødevareproduktion og fisk	50 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 750 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	For fisk refererer MRL for muskel til »muskel og skind i naturligt forhold« For svin refererer MRL for fedt til »hud og fedt i naturligt forhold«	Antimikrobielle lægemidler/antibiotika«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/306**af 3. marts 2016****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1283/2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af jern eller stål med oprindelse i Republikken Korea og Malaysia efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE**1.1. Tidligere undersøgelser og gældende antidumpingforanstaltninger**

- (1) De gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af visse rørfittings med oprindelse i bl.a. Republikken Korea blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1514/2002 ⁽²⁾ (»den oprindelige undersøgelse« og »de oprindelige foranstaltninger«).
- (2) I oktober 2008 blev disse foranstaltninger forlænget ved Rådets forordning (EF) nr. 1001/2008 ⁽³⁾ efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.
- (3) I december 2014 blev foranstaltningerne yderligere forlænget ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1283/2014 ⁽⁴⁾ efter endnu en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2 (»de gældende foranstaltninger«).
- (4) Den antidumpingtold, der i øjeblikket er gældende for eksport fra alle virksomheder i Republikken Korea, er på 44 %, hvilket er baseret på den skadesmargen, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse.

1.2. Anmodning om en delvis interimundersøgelse

- (5) I januar 2015 modtog Kommissionen en anmodning om en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Anmodningen er begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår TK Corporation, en koreansk eksporterende producent, og den blev indgivet af den pågældende eksporterende producent. Den eksporterende producent hævdede i sin anmodning, at de omstændigheder, som lå til grund for foranstaltningerne, har ændret sig, og at disse ændringer er af varig karakter. Den eksporterende producent fremlagde umiddelbare beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at fastholde foranstaltningen på sit nuværende niveau for at modvirke skadevoldende dumping.

1.3. Indledning af en delvis interimundersøgelse

- (6) Efter at have informeret medlemsstaterne fastslog Kommissionen, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettiggende indledningen af en delvis interimundersøgelse, begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår den eksporterende producent, og den 18. februar 2015 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁵⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en delvis interimundersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår den eksporterende producent.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 228 af 24.8.2002, s. 1.⁽³⁾ EUT L 275 af 16.10.2008, s. 18, senest ændret ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 363/2010 (EUT L 107 af 29.4.2010, s. 1).⁽⁴⁾ EUT L 347 af 3.12.2014, s. 17.⁽⁵⁾ EUT C 58 af 18.2.2015, s. 9.

- (7) Kommissionen underrettede officielt den eksporterende producent, myndighederne i eksportlandet og EU-erhvervsgrenen om indledningen af den delvise interimundersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at blive hørt.

1.4. Undersøgelse

- (8) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte Kommissionen et spørgeskema til den eksporterende producent og modtog en besvarelse inden for den fastsatte frist.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den fandt nødvendige med henblik på at undersøge, om der havde fundet dumping sted. Der blev aflagt et kontrolbesøg hos den eksporterende producent.

1.5. Nuværende undersøgelsesperiode

- (10) Undersøgelsen af dumpingsens omfang omfattede perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014 (»den nuværende undersøgelsesperiode«).
- (11) I tillæg til disse oplysninger fremlagde den eksporterende producent også omkostnings- og salgsdata for 2013, og foreslog at udvide den nuværende undersøgelsesperiode til også at omfatte år 2013 for at øge repræsentativiteten af producentens salgsmængder til Unionen. Kommissionen fastslog dog, at udvidelse af undersøgelsen til også at omfatte år 2013 ikke ville øge repræsentativiteten med hensyn til mængde (sammenlignet med det samlede salg eller produktionsmængden) eller forskellige typer af salg (jf. betragtning 29). Kommissionen fandt derfor ikke, at der var tilstrækkelig grund til at afvige fra den sædvanlige periode på 12 måneder for den nuværende undersøgelsesperiode for at sikre repræsentative undersøgelsesresultater vedrørende dumping.
- (12) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den eksporterende producent sin påstand om, at år 2013 bør tilføjes til den nuværende undersøgelsesperiode for at øge repræsentativiteten. Producenten fremførte, at sammenligninger med faktorer såsom den samlede produktionsmængde ikke var relevante, og ved at tilføje år 2013 til den nuværende undersøgelsesperiode blev repræsentativiteten øget, hvad angår yderligere varetyper, salgsmængde og omsætning.
- (13) Grundforordningen nævner ikke specifikt, hvordan den nuværende undersøgelsesperiodes repræsentativitet skal måles. I dette tilfælde udgjorde mængden af den eksporterende producents angivelige salg på EU-markedet i 2013 under halvdelen af de mængder, der angiveligt blev solgt på EU-markedet i den nuværende undersøgelsesperiode, mens den eksporterende producents samlede salg og produktionsmængde lå på samme niveau i begge år. Det er således tydeligt, at tilføjelsen af år 2013 i relative tal ville reducere repræsentativiteten af den eksporterende producents EU-salg, hvorimod det i absolutte tal kun ville give en begrænset forbedring.
- (14) Kommissionen bekræfter derfor, at der ikke er nogen gyldig begrundelse for at forlænge den nuværende undersøgelsesperiode ud over den etårige periode, Kommissionen normalt anvender.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (15) Den undersøgte vare er rørfittings (ikke støbte fittings, flanger og fittings med gevind) af jern eller stål (ikke rustfrit stål), med største udvendige diameter på 609,6 mm og derunder, af den art, der anvendes til stuksvejsning eller andre formål, med oprindelse i Republikken Korea og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 og ex 7307 99 80 (»den pågældende vare«).

2.2. Samme vare

- (16) Den nuværende undersøgelse bekræftede, at den vare, der blev fremstillet af den eksporterende producent og solgt på hjemmemarkedet og eksporteret til Unionen og til andre eksportmarkeder, har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål som de varer, der sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

- (17) Kommissionen besluttede derfor, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. DUMPING

a) Normal værdi

- (18) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for den eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget er repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver eksporterende producent udgør mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På den baggrund var det samlede salg for den eksporterende producent af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.
- (19) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen.
- (20) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget for den eksporterende producent på hjemmemarkedet for hver varetype, der er identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen. Kommissionen fastslog, at de fleste varetyper var repræsentative.
- (21) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (22) Den normale værdi er baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om salgstransaktionerne har været rentable eller ej, hvis:
- a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
  - b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype er lig med eller højere end enhedsproduktionsomkostningerne.
- (23) I dette tilfælde er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (24) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype for kun det rentable salg af varetyperne på hjemmemarkedet i den nuværende undersøgelsesperiode, hvor:
- a) mængden af fortjenstgivende salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller
  - b) den vejede gennemsnitspris for denne varetype ligger under enhedsproduktionsomkostningerne.
- (25) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at langt størstedelen af salget var fortjenstgivende, og at den vejede gennemsnitlige salgspris var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi beregnes derfor kun som et vejete gennemsnit af det rentable salg.
- (26) Når der ikke var noget salg, eller der kun var et utilstrækkeligt salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller når en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

- (27) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til den eksporterende producents gennemsnitlige produktionsomkostninger til den samme vare i den nuværende undersøgelsesperiode:
- a) den eksporterende producents gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af den samme vare i normal handel i løbet af den nuværende undersøgelsesperiode og
  - b) den eksporterende producents vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af den samme vare i normal handel i løbet af den nuværende undersøgelsesperiode.
- (28) For de varetyper, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev de gennemsnitlige SA&G samt fortjenesten i normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet. For de varetyper, der slet ikke blev solgt på hjemmemarkedet, blev de gennemsnitlige SA&G samt fortjenesten for al normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet.
- b) *Eksportpris*
- (29) I den nuværende undersøgelsesperiode solgte den eksporterende producent kun ubetydelige mængder af den pågældende vare til Unionen, som udgjorde mellem 0,1 % og 0,3 % af producentens produktion (angivet som et interval af fortrolighedshensyn). Desuden kunne den eksporterende producent ved en række transaktioner ikke påvise på en overbevisende måde, at antidumpingtolden reelt var betalt, hvilket sår tvivl om, hvorvidt varerne var blevet bragt i fri omsætning inden for Unionens toldområde. Alle salgene blev desuden foretaget til tre kunder i forbindelse med konkrete projekter, hvor der var særlige specifikationer til de solgte fittings. Desuden blev salgene foretaget som en »pakke«, der omfattede andre fittings og produkter, som ikke var den pågældende vare. I den kontekst blev risikoen for krydskompensation anset for betydelig. Af ovennævnte årsager kunne der ikke foretages en fornuftig analyse af dumping baseret på salg i Unionen af den pågældende vare fra den eksporterende producent i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (30) I mangel af tilstrækkelige eksportmængder til Unionen blev eksport til andre tredjelande taget i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen. Det konstateredes, at den eksporterende producent har fire vigtige eksportmarkeder, som tilsammen dækkede 50 % af den eksporterende producents eksportsalg til tredjelande i den nuværende undersøgelsesperiode. Den resterende del bestod af 39 andre eksportmarkeder, der hver tegnede sig for mellem 0,1 % og 5 % af den eksporterende producents eksportsalg. Priserne ved eksport til disse lande varierer meget, hvilket afspejler de enkelte markeders forskelligartede karakter. Mange af de forskellige faktorer (som f.eks. hvert markeds konkurrencevilkår) er ikke kendt. Derfor blev det undersøgt yderligere, om en af den eksporterende producents store eksportdestinationer kunne anvendes som en indikator for EU-markedet.
- (31) De Forenede Arabiske Emirater er den eksporterende producents største eksportmarked og tegnede sig for 15-18 % af den eksporterende producents eksportsalg i både vægt og værdi i den nuværende undersøgelsesperiode. De Forenede Arabiske Emirater har dog ikke indenlandske producenter af den pågældende vare. Hvad angår økonomisk struktur anses markedet derfor for at være temmelig forskelligt fra EU-markedet.
- (32) Som i den udløbsundersøgelse, der førte til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1283/2014, blev det fundet hensigtsmæssigt at analysere den eksporterende producents salg til Amerikas Forenede Stater (»USA«), som var den eksporterende producents næststørste eksportmarked i den nuværende undersøgelsesperiode. Undersøgelsen bekræftede, at det amerikanske marked er af samme størrelse som EU-markedet med mange indenlandske producenter, men samtidig kendetegnet ved en høj grad af import. Det blev også bekræftet, at i den nuværende undersøgelsesperiode havde det amerikanske marked lave todsatser på import, og at der ikke var pålagt antidumpingtold på importen fra Korea, hvilket gør det til et meget konkurrencepræget marked. Endvidere er USA et stort marked for eksport fra Korea i almindelighed og også for den pågældende eksporterende producent, hvor det amerikanske marked tegnede sig for 7-12 % af producentens produktion og 11-14 % af eksportsalget i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (33) Set i lyset af omstændighederne og de særlige forhold blev det derfor fundet, at USA — i netop denne undersøgelse — ville udgøre et rimeligt grundlag for at fastsætte en eksportpris i mangel af tilstrækkelige eksportmængder til Unionen. Den eksporterende producents verificerede eksportpris til USA blev således anvendt til at fastsætte en eksportpris, der blev justeret til ab fabrik-niveau ved — hvor det var relevant — at tage omkostningerne til bl.a. transport, told og skatter i betragtning.
- (34) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede den eksporterende producent, at dens transaktioner for EU-salg kunne anvendes til at fastsætte en repræsentativ eksportpris — både ud fra juridiske og faktuelle grunde.

- (35) For det første hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen må finde eksportprisen upålidelig, hvis det i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, kan påvises, at der er en forretningsforbindelse eller kompensationsaftale mellem den eksporterende producent og importøren eller en tredjepart. I alle andre tilfælde ville Kommissionen være nødt til at basere dumpingberegningen på (Unionens) eksportpris, og undladelse heraf ville udgøre en overtrædelse i henhold til artikel 2.3 i WTO-antidumpingaftalen.
- (36) Kommissionen er i denne henseende ikke enig i den snævre fortolkning — der ikke er fast retspraksis — af grundforordningens artikel 2, stk. 9. Der er rent faktisk intet i bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 9, der forpligter en undersøgende myndighed til at basere sig på ikke-repræsentative mængder af eksportsalg, for hvilke priserne under alle omstændigheder ikke kan betragtes som relevante under de omstændigheder, der er beskrevet i betragtning 29 og drøftet i detaljer i denne del. Den eksporterende producents påstande bør derfor afvises.
- (37) For det andet hævdede den eksporterende producent ud fra et faktisk synspunkt, at dens salg på EU-markedet ikke kunne kaldes ubetydeligt, og henviste til antallet af transaktioner, varetyper og medlemsstater, der var involveret i det påståede salg til Unionen i 2013 og 2014. I den nuværende undersøgelsesperiode udstedte den eksporterende producent dog kun 14 fakturaer for salg til Unionen. Den meget beskedne mængde som disse påståede salg til Unionen udgjorde, jf. betragtning 29, blev ikke anfægtet af den eksporterende producent.
- (38) For det tredje hævdede den eksporterende producent ud fra et faktisk synspunkt, at dét, at virksomhedens eksportsalg til Unionen var bestemt til konkrete projekter med deres egne specifikationer, ikke var relevant, og at virksomheden havde fremlagt overbevisende dokumentation for, at der ikke havde fundet krydskompensation sted. I denne forbindelse skal det påpeges, at det blev anført i fremlæggelsen af oplysninger, at karakteren af salget på EU-markedet medførte en risiko for krydskompensation med andre produkter, selv om det erkendtes, at der ikke fandtes dokumentation, der kunne af- eller bekræfte, at der rent faktisk fandt krydskompensation sted i den nuværende undersøgelsesperiode. Med tanke på at muligheden for krydskompensation kun blev nævnt i fremlæggelsen af oplysninger som en potentiel risiko, var det dog kun én af de faktorer, Kommissionen tog hensyn til ved bedømmelsen af EU-salgets repræsentativitet (se betragtning 29).
- (39) For det fjerde hævdede den eksporterende producent ud fra et faktisk synspunkt, at Kommissionen havde modtaget dokumentation for, at alle varer var overgået til fri omsætning på EU-markedet, og at antidumpingtolden var betalt eller skulle betales.
- (40) Efter fremlæggelsen af oplysninger besvarede den eksporterende producent en anmodning fra Kommissionen om at præcisere sin holdning til dette spørgsmål i forbindelse med de kildedokumenter, der var til rådighed for Kommissionen. De fremlagte dokumenter bekræftede, at for de transaktioner, der omfattede ca. halvdelen af salgsmængden til Unionen, var der uforklarlige uregelmæssigheder vedrørende toldbetalingen. Det var især de transaktioner, for hvilke det ikke kunne dokumenteres, at antidumpingtolden på 44 % var betalt, der gør disse EU-salgspriser meget upålidelige, idet disse salg efter al sandsynlighed er blevet foretaget ud fra den forkerte antagelse, at der ikke skal betales antidumpingtold.
- (41) For det femte anførte TK Corporation, at når interimundersøgelsen blev indledt på baggrund af umiddelbare beviser angående eksportsalg til Unionen, og de beviser viste en lavere dumpingmargen, så må det have været muligt (som en del af den endelige afgørelse om dumping) at beregne dumpingmargenen ud fra EU-salget. Denne påstand blev afvist. For det første er der væsentlig forskel på kravene til de beviser, der kræves for at indlede en interimundersøgelse, og til de beviser som undersøgelsesmyndigheden baserer sin endelige afgørelse på. For det andet fremgik det af undersøgelsen, at disse salg ikke var tilstrækkelig gyldige til at blive anvendt af alle de årsager, der er omtalt i dette afsnit. Det skal også bemærkes, at selve muligheden for at beregne en dumpingmargen ikke er ensbetydende med, at denne dumpingmargen så overholder de relevante bestemmelser i grundforordningen.
- (42) Med tanke på at EU-salget udgjorde en meget lille mængde set ud fra både absolutte og sammenlignelige vilkår, og at der desuden var legitime grunde til at tvivle på rigtigheden af en stor del af salget af andre grunde end blot de mængdemæssige, blev påstanden om, at Kommissionen med urette ignorerede eksportsalg til Unionen ved fastsættelsen af eksportprisen, derfor afvist.
- (43) Endelig blev det i forbindelse med analysen og konklusionerne i betragtning 32 og 33 — som den eksporterende producent ikke anfægtede — tydeligt, at der var taget de nødvendige hensyn ved beregningen af eksportprisen, og at USA kan anses for at være et rimeligt grundlag for fastsættelsen af eksportprisen i mangel af pålidelige EU-priser.

c) *Sammenligning*

- (44) Kommissionen sammenlignede den normale værdi med den eksporterende producents eksportpris på ab fabrik-niveau.

- (45) I de tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for land- og søtransport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger.

d) *Dumpingmargen*

- (46) For den eksporterende producent sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (47) På dette grundlag udgør de vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, 32,4 %.

4. DE ÆNDREDE OMSTÆNDIGHEDERS VARIGE KARAKTER

- (48) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, undersøgte Kommissionen også, om ændringerne i omstændighederne med rimelighed kunne anses for at være af varig karakter.
- (49) I denne henseende viste undersøgelsen, at TK Corporation faktisk har foretaget strukturelle ændringer, der har ført til omkostningsbesparelser og effektivitetsforbedringer. Virksomheden udvidede navnlig med en fabrik mere i 2010 og en tredje fabrik i 2012. Som følge af en betydelig stigning i kapaciteten kunne produktionslinjer og lagre organiseres mere effektivt, og omkostningerne faldt betydeligt. Denne reduktion af omkostningerne har en direkte indvirkning på dumpingmargenen. Det er ikke sandsynligt, at den omtalte omstændighed vil ændre sig i den nærmeste fremtid på en måde, der kunne påvirke disse konklusioner.
- (50) Derfor konkluderes det, at de ændrede omstændigheder kan betragtes som værende af varig karakter, og at bibeholdelsen af foranstaltningen på det nuværende niveau ikke længere er berettiget.
- (51) The Defence Committee of the EU Steel Butt-Welding Fittings Industry (»DCEU«) bemærkede, at på trods af de strukturelle ændringer hos TK Corporation, som skulle have reduceret omkostningerne og øget produktiviteten, blev TK Corporation's rentabilitet (for den samlede virksomhed) ikke forbedret i perioden 2012-2014. DCEU udtrykte derfor tvivl om, hvorvidt de ændrede omstændigheder var af varig karakter og virkningen heraf på dumpingmargenen.
- (52) Kommissionen undersøgte dette argument. For det første skal det bemærkes, at de ændrede omstændigheders varige karakter bliver vurderet i forhold til den oprindelige undersøgelse i 2002. For det andet afhænger en virksomheds rentabilitet og udviklingen heraf af en lang række faktorer, hvoraf effektivitet kun er én af dem. For det tredje vedrører de reducerede omkostninger, der er nævnt i betragtning 49, kun omkostninger, der er forbundet med de strukturelle ændringer, der er nævnt i samme betragtning. Den gennemsnitlige udvikling i råvarepriser, samt arbejdskraft- og energiomkostninger er for eksempel ikke direkte forbundet med de effektivitetsforbedringer, der er et resultat af opførelsen af de to fabrikker. DCEU underbyggede desuden sin påstand med en henvisning til TK Corporation's overordnede rentabilitet og ikke blot den rentabilitet, der specifikt vedrørte den pågældende vare. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

5. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (53) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at foreslå en ændring af den toldsats, der er gældende for den eksporterende producent, og parterne fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.
- (54) Efter den nuværende undersøgelse fastsættes den foreslåede ændrede dumpingmargen og den antidumpingtold, som skal gælde for import af den pågældende vare fremstillet af TK Corporations, til 32,4 %.
- (55) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I tabellen i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1283/2014 indsættes følgende oplysninger:

Land	Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Republikken Korea	TK Corporation, 1499-1, Songjeong-Dong, Gangseo-Gu, Busan	32,4	C066
	Alle andre virksomheder	44,0	C999

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

_____

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/307**af 3. marts 2016****om 243. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 7a, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer.
- (2) Den 29. februar 2016 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at tilføje 11 fysiske personer og 1 enhed til listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer. Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 bør derfor ajourføres.
- (3) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør denne forordning træde i kraft straks —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2016.

*På Kommissionens vegne**For formanden**Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter*

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 foretages følgende ændringer:

1) Følgende punkter tilføjes i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 under overskriften »Fysiske personer«:

- a) »Abd Al-Baset Azzouz (alias a) Abdelbasset Azouz, b) Abdul Baset Azouz, c) AA (initialer)). Fødselsdato: 7.2.1966. Fødested: Doma, Libyen. Nationalitet: libysk. Pasnr.: a) 223611 (libysk pasnr.), b) C00146605 (britisk pasnr.). Adresse: Libyen (seneste kendte opholdssted). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- b) »Gulmurod Khalimov. Fødselsdato a) 14.5.1975, b) ca. 1975. Fødested: a) Varzob-området, Tadsjikistan, b) Dushanbe, Tadsjikistan. Nationalitet: Tadsjikistansk. Adresse: Den Syriske Arabiske Republik (opholdssted pr. september 2015). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- c) »Nusret Imamovic (alias Nusret Sulejman Imamovic). Fødselsdato: a) 26.9.1971, b) 26.9.1977. Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk. Pasnr.: a) 349054 (bosnisk-hercegovinsk pasnr.), b) 3490054 (bosnisk-hercegovinsk pasnr.). Adresse: Den Syriske Arabiske Republik (opholdssted pr. september 2015). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- d) »Muhannad Al-Najdi (alias a) 'Ali Manahi 'Ali al-Mahaydali al-'Utaybi, b) Ghassan al-Tajiki. Fødselsdato: 19.5.1984. Fødested: al-Duwadmi, Saudi-Arabien. Nationalitet: saudiarabisk. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- e) »Morad Laaboudi (alias a) Abu Ismail, b) Abu Ismail al-Maghribi. Fødselsdato: 26.2.1993. Fødested: Marokko. Nationalitet: marokkansk. Pasnr.: a) UZ6430184 (marokkansk pasnr.), b) CD595054 (marokkansk nationalt identitetsnr.). Adresse: Tyrkiet. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- f) »Ali Musa Al-Shawakh (alias a) 'Ali Musa al-Shawagh, b) 'Ali Musa al-Shawagh, c) Ali al-Hamoud al-Shawakh, d) Ibrahim al-Shawwakh, e) Muhammad 'Ali al-Shawakh, f) Abu Luqman, g) Ali Hammud, h) Abdullah Shuwar al-Aujayd, i) Ali Awas, j) 'Ali Derwish, k) 'Ali al-Hamud, l) Abu Luqman al-Sahl, m) Abu Luqman al-Suri, n) Abu Ayyub. Fødselsdato: 1973. Fødested: Landsbyen Sahl, Raqqa-provinsen, Den Syriske Arabiske Republik. Nationalitet: syrisk. Adresse: Den Syriske Arabiske Republik. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- g) »Hasan Al-Salahayn Salih Al-Sha'ari (alias a) Husayn al-Salihin Salih al-Sha'iri, b) Abu Habib al-Libi, c) Hasan Abu Habib). Fødselsdato: 1975. Fødested: Derna, Libyen. Nationalitet: libysk. Pasnr.: a) 542858 (libysk pasnr.), b) 55252 (libysk nationalt identifikationsnr., udstedt i Derna, Libyen). Adresse: Libyen. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- h) »Mounir Ben Dhaou Ben Brahim Ben Helal (alias a) Mounir Helel, b) Mounir Hilel, c) Abu Rahmah, d) Abu Maryam al-Tunisi. Fødselsdato: 10.5.1983. Fødested: Ben Guerdane, Tunesien. Nationalitet: tunesisk. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- i) »Mohammed Abdel-Halim Hemaïda Saleh (alias a) Muhammad Hameida Saleh, b) Muhammad Abd-al-Halim Humaydah, c) Faris Baluchistan). Fødselsdato: a) 22.9.1988, b) 22.9.1989. Fødested: Alexandria, Egypten. Nationalitet: egyptisk. Adresse: Egypten. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- j) »Salim Benghalem. Fødselsdato: 6.7.1980. Fødested: Bourg la Reine, Frankrig. Nationalitet: fransk. Adresse: Den Syriske Arabiske Republik (pr. september 2015). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«
- k) »Abu Ubaydah Yusuf Al-Anabi (alias a) Abou ObeJda Youssef Al-Annabi, b) Abu- Ubaydah Yusuf Al-Inabi, c) Mebrak Yazid, d) Youcef Abu Obeida, e) Mibrak Yazid, f) Yousif Abu Obayda Yazid, g) Yazid Mebrak, h) Yazid Mabrak, i) Yusuf Abu Ubaydah, j) Abou Youcef). Fødselsdato: 7.2.1969. Fødested: Annaba, Algeriet. Nationalitet: algerisk. Adresse: Algeriet. Andre oplysninger: Foto findes i INTERPOL-UN Security Council Special Notice. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«

- 2) Følgende punkt tilføjes under overskriften »Juridiske personer, grupper og enheder«:

»Harakat Sham Al-Islam (alias a) Haraket Sham al-Islam, b) Sham al- Islam, c) Sham al-Islam Movement. Adresse: Den Syriske Arabiske Republik. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 29.2.2016.«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/308**af 3. marts 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	EG	371,5
	IL	154,0
	MA	95,7
	SN	174,9
	TN	110,7
	TR	106,0
	ZZ	168,8
0707 00 05	JO	194,1
	MA	84,0
	TR	165,9
	ZZ	148,0
0709 93 10	MA	55,5
	TR	163,7
	ZZ	109,6
0805 10 20	EG	47,2
	IL	76,2
	MA	60,2
	TN	55,6
	TR	66,0
	ZZ	61,0
0805 50 10	MA	119,2
	TN	91,8
	TR	97,7
	ZZ	102,9
0808 10 80	CL	92,5
	US	133,9
	ZZ	113,2
0808 30 90	CL	213,7
	CN	59,3
	ZA	98,7
	ZZ	123,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2016/309

af 26. november 2015

om ækvivalens med hensyn til den tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Bermuda, i forhold til den ordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF, og om ændring af Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4 og 5, og artikel 260, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2009/138/EF indføres der en risikobaseret tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen. Direktiv 2009/138/EF finder fuldstændig anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen fra den 1. januar 2016.
- (2) I henhold til artikel 311 i direktiv 2009/138/EF kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter som omhandlet i direktivet også inden dets anvendelsesdato.
- (3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de solvensregler, som et tredjeland anvender på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er ækvivalente. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, behandles genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland på samme måde som genforsikringsaftaler indgået med selskaber, der har opnået tilladelse i henhold til nævnte direktiv.
- (4) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår tredjelandsforsikrings-selskaber, der deltager i koncerner med hovedsæde i Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, kan sådanne koncerner, forudsat at fradrag og aggregering anvendes som konsolideringsmetode i forbindelse med deres indberetning på koncernniveau, tage hensyn til beregningen af kapitalkrav og disponibel kapital (kapitalgrundlag) i henhold til reglerne i den pågældende ikke-EU-jurisdiktion frem for at anvende direktiv 2009/138/EF ved beregning af koncernens solvenskrav og det anerkendte kapitalgrundlag.
- (5) Artikel 260 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvis moderselskabet har hovedsæde uden for Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, forlader medlemsstaterne sig i overensstemmelse med artikel 261, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF på det ækvivalente koncerntilsyn, der udøves af tilsynsmyndighederne i tredjelandet.
- (6) Et tredjelandets regler anses for at være fuldt ud ækvivalente med de regler, der er fastsat ved direktiv 2009/138/EF, hvis de opfylder krav, som giver forsikringstagere og begunstigede et sammenligneligt omfang af beskyttelse.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

- (7) Den 11. marts 2015 rådgav Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾ Kommissionen om den gældende regulerings- og tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner i Bermuda. Efter at Bermuda vedtog ændret forsikringslovgivning i juli 2015, vedtog EIOPA en ajourføring af sin rådgivning den 31. juli 2015. EIOPA's rådgivning er baseret på den relevante lovgivning i Bermuda, herunder Insurance Amendment (No 2) Act 2015 (i det følgende benævnt »loven«), der blev vedtaget i juli 2015, og som træder i kraft den 1. januar 2016, den adfærdskodeks for forsikringsvirksomhed (Insurance Code of Conduct), som er blevet ændret med virkning fra juli 2015, og de reviderede forsikringstilsynsregler, der er blevet vedtaget af Bermudas Monetary Authority (i det følgende benævnt »BMA«), og som træder i kraft den 1. januar 2016. Kommissionen har baseret sin vurdering på oplysningerne fra EIOPA.
- (8) Der skal i betragtning af bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35⁽²⁾, navnlig artikel 378, 379 og 380, samt EIOPA's rådgivning, lægges en række kriterier til grund for vurdering af ækvivalens i henhold til artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.
- (9) Disse kriterier omfatter visse krav, som er fælles for to eller flere af artiklerne 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, som gælder for soloforsikrings- eller genforsikringsselskaber og for forsikrings- eller genforsikringskoncerner. Det præciseres således i denne retsakt, om forsikringsselskaber ansues individuelt (»solo«) eller på koncernniveau, idet soloselskaber ikke nødvendigvis indgår i en koncern. Kriterierne omfatter beføjelser, solvens, ledelse, gennemsigtighed, samarbejde mellem myndigheder og håndtering af fortrolige oplysninger samt afgørelsernes indvirkning på den finansielle stabilitet.
- (10) For så vidt angår redskaber, beføjelser og ansvar har det lokale tilsyn, BMA, beføjelse til reelt at føre tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed og pålægge sanktioner eller træffe tvangsfuldbyrdsforanstaltninger, hvor det er nødvendigt, f.eks. tilbagekalde et selskabs erhvervslicens eller udskifte hele eller en del af dets ledelse. BMA råder over de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer, den nødvendige ekspertise, kapacitet og det nødvendige mandat til effektivt at beskytte alle forsikringstagere og begunstigede.
- (11) For så vidt angår solvens bygger Bermudas vurdering (Bermuda Capital Solvency Requirement (BSCR)) af den finansielle situation for forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller -koncerner på fornuftige økonomiske principper, og solvenskravene er baseret på en økonomisk værdiansættelse af alle aktiver og passiver, den såkaldte Economic Balance Sheet. Dette sikrer sammenlignelighed mellem forsikringsselskaber. BSCR-reglerne kræver, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber har tilstrækkelige finansielle midler, og der opstilles kriterier for forsikringsmæssige hensættelser, investeringer, kapitalkrav (herunder minimumskapital) og kapitalgrundlag; BMA skal foretage indgreb rettidigt, hvis kapitalkravene ikke overholdes, eller hvis forsikringstagernes interesser trues. Kapitalkravene er risikobaserede med henblik på at dække kvantificerbare risici. Hovedkapitalkravet, det såkaldte Enhanced Capital Requirement (ECR), beregnes således, at det dækker uforudsete tab som følge af eksisterende forretningsvirksomhed. Hertil kommer, at det absolutte minimumskapitalkrav, kaldet Minimum Solvency Margin, ikke i øjeblikket er risikobaseret, men BMA vil ændre det og anvende en minimumsgrænse på 25 % af ECR for alle livsforsikringsselskaber med virkning fra den 1. januar 2017. BMA vil indføre disse krav til lovpligtig kapital og overskud fra udgangen af 2015 til alle kategorier af forsikringsselskaber, undtagen for captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber. Hvad angår modeller kan forsikringsselskaber anvende en standardformel eller en intern model.
- (12) For så vidt angår ledelse kræver Bermudas solvensregler, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber indfører et effektivt ledelsessystem, som indebærer, at de navnlig pålægges at have en klar organisationsstruktur, egnetheds- og hæderlighedskrav til de personer, der reelt driver selskaberne, og effektiv formidling af informationer inden for selskaberne og til BMA. Endvidere fører BMA et effektivt tilsyn med outsourcete funktioner og aktiviteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

- (13) BSCR-reglerne kræver også, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner har risikostyrings-, compliance-, intern audit- og aktuarfunktioner. BCSR-reglerne pålægger dem at have et risikostyringssystem, der kan identificere, måle, overvåge, styre og indberette risici, og et effektivt internt kontrolsystem.
- (14) Den ordning, der er gældende i Bermuda, kræver, at ændringer i strategien for eller ledelsen af forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller -koncerner eller i kvalificeret deltagelse i sådanne selskaber eller koncerner er i overensstemmelse med sund og forsigtig ledelse. Navnlig indberettes erhvervelser og ændringer af forretningspolitik eller af kvalificeret deltagelse i forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringskoncerner til BMA, som kan pålægge passende sanktioner, hvis det er berettiget, f.eks. forbyde en erhvervelse. Loven indeholder bl.a. bestemmelser om udvidelse af kravene om, at aktionærer skal anmelde afhændelse af aktier i offentlige og private virksomheder.
- (15) For så vidt angår gennemsigtighed er forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner forpligtet til at forelægge BMA de oplysninger, som er nødvendige for tilsynet, og til mindst én gang årligt at offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Den type kvalitative og kvantitative oplysninger, der skal offentliggøres, er i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF. Kravene om, at forsikringsselskaber og koncerner skal offentliggøre en rapport afspejler i vid udstrækning bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF. Der kan indrømmes undtagelser, hvis videregivelse af oplysninger ville resultere i en konkurrencemæssig ulempe for selskaberne. Selv i et sådant tilfælde vil de væsentlige oplysninger om solvens og finansielle situation dog blive offentliggjort i henhold til Bermudas regler.
- (16) For så vidt angår tavshedspligt og samarbejde og udveksling af oplysninger bestemmer den ordning, der er gældende i Bermuda, at alle personer, der arbejder eller har arbejdet for BMA, herunder revisorer og eksperter, der handler på BMA's vegne, er underlagt tavshedspligt. Tavshedspligten indebærer også, at fortrolige oplysninger ikke må videregives, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, dog uden at dette berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen. Endvidere anvender BMA kun fortrolige oplysninger fra andre tilsynsmyndigheder i forbindelse med udøvelsen af sit hverv og til formål som fastsat i lovgivningen. Den ordning, der er gældende i Bermuda, kræver endvidere, at når et forsikringsselskab eller genforsikringsselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjeparter, der er involveret i forsøg på at redde genforsikringsselskabet, videregives. BMA må kun udveksle fortrolige oplysninger modtaget fra en anden tilsynsmyndighed med myndigheder, organer eller personer, som er underlagt tavshedspligt i Bermuda, med udtrykkelig tilladelse fra nævnte tilsynsmyndighed. Der er undertegnet aftalememoranda med Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation og med alle EU-medlemsstaterne med henblik på at koordinere internationalt samarbejde, navnlig om udveksling af fortrolige oplysninger.
- (17) For så vidt angår indvirkningen af BMA's afgørelser er BMA og Bermudas øvrige myndigheder, som har til opgave at sikre velfungerende finansielle markeder, i stand til at vurdere, hvordan afgørelser vil indvirke på stabiliteten i finansielle systemer globalt, navnlig i nødsituationer, og til i forbindelse med ekstraordinære bevægelser på de finansielle markeder at tage hensyn til deres mulige procykliske virkninger. I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Bermuda, finder der regelmæssigt møder sted mellem ovennævnte myndigheder med henblik på at udveksle oplysninger om risici for den finansielle stabilitet og koordinere tiltag. Det samme sker på internationalt plan, hvor Bermudas myndigheder f.eks. udveksler oplysninger med tilsynsmyndighederne i EU-medlemsstaterne og med EIOPA om spørgsmål vedrørende finansielle stabilitet.
- (18) I artikel 378 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 opstilles der endvidere særlige ækvivalenskriterier for genforsikringsvirksomhed og for koncerntilsyn.
- (19) For så vidt angår de særlige kriterier for genforsikringsvirksomhed i artikel 378 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er adgangen til at udøve genforsikringsvirksomhed betinget af en forudgående tilladelse fra BMA.
- (20) For så vidt angår de særlige kriterier for koncerntilsyn i artikel 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er BMA bemyndiget til at fastslå, hvilke selskaber der er omfattet af tilsyn på koncernniveau, og til at føre tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern. BMA fører tilsyn med alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som et deltagende selskab, jf. artikel 212, stk. 1), litra a), i direktiv 2009/138/EF, udøver bestemmende eller betydelig indflydelse på.
- (21) BMA er i stand til at vurdere risikoprofilen samt den finansielle situation og solvensen for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern, samt den pågældende koncerns forretningsstrategi.

- (22) Indberetningsprocedurerne og de regnskabsmæssige procedurer gør det muligt at overvåge koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, som forsikrings- eller genforsikringskoncerner mindst én gang årligt skal aflægge rapport om.
- (23) BMA begrænser anvendelsen af kapitalgrundlaget for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis det ikke kan stilles til rådighed til dækning af kapitalkravet for det deltagende selskab, som koncernsolvensen beregnes for. Beregningen af koncernsolvensen giver et resultat, som mindst svarer til det resultat, der fås ved metoderne i artikel 230 og 233 i direktiv 2009/138/EF, uden dobbelt anvendelse af kapitalgrundlag og efter eliminering af den kapital, der er skabt inden for en koncern ved hjælp af indbyrdes finansiering.
- (24) Da ordningen derfor opfylder alle kriterierne i artikel 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, bør det gældende regulerings- og tilsynssystem for forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner i Bermuda anses for at opfylde kriterierne for fuldstændig ækvivalens i artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF, bortset fra reglerne vedrørende captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber, som er omfattet af et andet regelsæt.
- (25) Direktiv 2009/138/EF finder anvendelse fra den 1. januar 2016. Denne afgørelse bør derfor også tilkende ækvivalens fra nævnte dato til den solvens- og tilsynsordning, der er gældende i Bermuda.
- (26) Ved Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 ⁽¹⁾ blev der tilkendt midlertidig ækvivalens for så vidt angår solvensordninger, der er gældende i Australien, Bermuda, Brasilien, Canada, Mexico og USA. Af hensyn til retssikkerheden, og i lyset af at de solvensregler, der gælder i Bermuda for forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner, opfylder kriterierne for fuld ækvivalens, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber, er det nødvendigt at ændre nævnte delegerede afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den solvensordning, der er gældende i Bermuda, og som finder anvendelse på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i Bermuda, anses for at være ækvivalent med ordningen i afsnit I i direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber.

Artikel 2

Den tilsynsordning, der er gældende i Bermuda, og som finder anvendelse på den forsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i Bermuda, anses for at være ækvivalent med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber.

Artikel 3

Den tilsynsordning, der er gældende i Bermuda, og som finder anvendelse på tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber i en koncern, anses for at være ækvivalent med ordningen i afsnit III i direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 af 5. juni 2015 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Bermuda, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande (EUT L 323 af 9.12.2015, s. 22).

Artikel 4

I delegeret afgørelse (EU) 2015/2290 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Bermuda, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikrings-selskaber med hovedsæde i disse lande, foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 af 5. juni 2015 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande«.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

De solvensordninger, der er gældende i Australien, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande, anses for at være midlertidigt ækvivalente med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF.«

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2016/310**af 26. november 2015****om ækvivalens med hensyn til den solvensordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Japan, i forhold til den ordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 172, stk. 4, og artikel 227, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2009/138/EF indføres der en risikobaseret solvensordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen. Direktiv 2009/138/EF finder fuldstændig anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen fra den 1. januar 2016.
- (2) I henhold til artikel 311 i direktiv 2009/138/EF kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter som omhandlet i direktivet også inden dets anvendelsesdato.
- (3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de solvensregler, som et tredjeland eller en tredje jurisdiktion anvender på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er ækvivalente. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, behandles genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i den pågældende jurisdiktion på samme måde som genforsikringsaftaler indgået med selskaber, der har opnået tilladelse i henhold til nævnte direktiv.
- (4) Artikel 172, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF omhandler fastsættelse af tidsbegrænset ækvivalens af bestemt varighed for tredjelands eller tredje jurisdiktioner, hvis solvensordninger på genforsikringsområdet opfylder visse kriterier. En afgørelse om tidsbegrænset ækvivalens er gyldig indtil 31. december 2020 med mulighed for forlængelse i højst et år som fastsat i artikel 172, stk. 5.
- (5) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår tredjelandsforsikringsselskaber, der deltager i koncerner med hovedsæde i Unionen. Når det er blevet godkendt, at der foreligger ækvivalens, kan sådanne koncerner, forudsat at fradrag og aggregering anvendes som konsolideringsmetode i forbindelse med deres indberetning på koncernniveau, tage hensyn til beregningen af kapitalkrav og disponibel kapital (kapitalgrundlag) i henhold til reglerne i den pågældende ikke-EU-jurisdiktion frem for at anvende direktiv 2009/138/EF ved beregning af koncernens solvenskrav og det anerkendte kapitalgrundlag.
- (6) Artikel 227, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF omhandler fastsættelse af midlertidig ækvivalens af bestemt varighed for tredjelande eller tredje jurisdiktioner, hvis solvensordninger på forsikringsområdet opfylder visse kriterier. Når det er blevet fastslået, at der foreligger midlertidig ækvivalens, gælder afgørelsen i en periode på 10 år med mulighed for forlængelse.
- (7) En række kriterier kan tages i betragtning for at vurdere tidsbegrænset ækvivalens i henhold til artikel 172, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF og midlertidig ækvivalens i henhold til artikel 227, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF. Disse kriterier omfatter visse fælles krav, navnlig vedrørende den gældende solvensordning og beføjelser, ressourcer og ansvar, som tilsynsmyndigheden har. Andre af kriterierne er forskellige for de to typer af ækvivalens, navnlig dem, der vedrører konvergens hen imod en ordning, der er fuldstændig ækvivalent, udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder samt tavshedspligt.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

- (8) De japanske solvensregler er fastlagt i Insurance Business Act og Insurance Business Ordinance, senest ændret i 2010. Der findes en omfattende licensordning for godkendelse af forsikringsselskaber. For at kunne udøve forsikringsvirksomhed i Japan er det nødvendigt med en skadesforsikringslicens. Regler om ledelse, risikostyring og oplysningskrav er delvis fastsat i en tilsynsvejledning fra Financial Services Agency of Japan (JFSA). Tilsynsretningslinjerne har ikke retskraft, men overvåges på tæt hold af JFSA, som har beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, hvis den finder dem relevante.
- (9) I marts 2015 rådgav Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾ Kommissionen om den gældende regulerings- og tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber i Japan. EIOPA har efterfølgende også bistået Kommissionen og leveret supplerende input med hensyn til vurderingen af den japanske forsikringssektor i henhold til artikel 227, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF. Kommissionen har baseret sin vurdering på oplysningerne fra EIOPA.
- (10) Japan har en uafhængig forsikringstilsynsmyndighed, JFSA, som har de nødvendige beføjelser og ressourcer til at udføre sine opgaver. I 2013 havde JFSA ca. 100 ansatte, der på fuld tid tog sig af forsikringstilsyn, med mulighed for at inddrage flere fra andre steder i organisationen. Undersøgelsesbeføjelserne omfatter inspektioner på stedet og sanktioner, herunder forvaltningsafgørelser, der går så langt som til tilbagetrækning af licenser og individuelle sanktioner. JFSA kan også forelægge sager for de offentlige anklagere.
- (11) Forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber skal fremlægge omfattende rapporteringsmateriale for JFSA, og JFSA har vidtrækkende beføjelser til at omstrukturere eller afvikle nødlidende forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er blevet anvendt til effektivt at håndtere en række livsforsikringsselskaber i alvorlige vanskeligheder i løbet af de seneste årtier.
- (12) JFSA har en række samarbejdsordninger med andre tilsynsmyndigheder i hele verden. Siden 2011 har JFSA været medunderskriver af Den Internationale Forsikringstilsynsorganisations multilaterale aftalememorandum om udveksling af oplysninger mellem forsikringstilsynene. JFSA har en række bilaterale eller multilaterale samarbejdsaftaler med andre tilsynsmyndigheder, herunder flere tilsynsmyndigheder i Unionen.
- (13) JFSA's personale er underlagt strenge krav om tavshedspligt. JFSA's regler og praksis beskytter i tilstrækkeligt omfang fortrolige oplysninger fra udenlandske tilsynsmyndigheder. Alt nuværende eller tidligere JFSA-personale er forpligtet til ikke at videregive oplysninger, som de modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv. Uautoriseret videregivelse kan medføre disciplinære sanktioner, strafferetlige undersøgelser og straf. Oplysninger, der er modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder og angivet som fortrolige, behandles i overensstemmelse hermed og vil kun blive anvendt til de formål, der er aftalt med den udenlandske tilsynsmyndighed.
- (14) Værdiansættelsen af aktiver for både livs- og skadesforsikringsselskaber sker i overensstemmelse med Japans almindeligt anerkendte regnskabsprincipper. De fleste aktiver, men ikke alle, værdiansættes til dagsværdi. Under visse omstændigheder kan visse kategorier af aktiver (såsom obligationer og lån) værdiansættes til den bogførte værdi. Når aktiver værdiansættes på grundlag af de historiske omkostninger, tages de fleste af de urealiserede gevinster og tab i betragtning ved fastlæggelsen af det disponible kapitalgrundlag. Forsikringsmæssige hensættelser til livsforsikring og langsigtet skadesforsikring diskonteres. Den diskonteringsats, der skal anvendes til diskontering af forsikringsmæssige hensættelser, fastsættes periodisk af JFSA. Fra aftalens startdato kan de forsikringsmæssige hensættelser kun opjusteres (de værdiansættes aldrig under den værdi, der fastlægges ved aftalens startdato). Der ses altså bort fra markedsmæssige og andre udviklinger, som ville medføre et fald i forsikringsmæssige hensættelser (f.eks. en stigning i rentesatserne). Forsikringsselskaberne skal også udføre analyser af fremtidige pengestrømme hvert regnskabsår med udgangspunkt i hensigtsmæssigheden af de forsikringsmæssige hensættelser, og de skal, hvis det skønnes nødvendigt, opbygge supplerende hensættelser.
- (15) For både livs- og skadesforsikringsselskaber kan tilsynsmæssige indgreb udløses ved tre forskellige tærskler defineret som forskellige »solvensmargenkvotienter« (»Solvency Margin Ratios« (SRM)) udtrykt som en procentdel af det dobbelte af kapitalgrundlaget divideret med et kapitalkrav benævnt »risiko i alt«. Tallet for »risiko i alt« omfatter forsikringsrisici, rente- og markedsrisici, operationelle risici og katastroferisici. Der accepteres interne modeller hvad angår katastrofe- og minimumsgarantirisici. JFSA har beføjelse til at pålægge visse afhjælpende foranstaltninger, selv hvis den højeste tærskel for tilsynsmæssige indgreb (SRM over 200 %) ikke overstiges, f.eks.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

ved at kræve, at forsikringsselskaberne træffer foranstaltninger med henblik på at forbedre deres rentabilitet, kreditrisiko, stabilitet eller likviditetsrisiko. Hvis SRM er under 0 %, kan JFSA foreskrive hel eller delvis suspension af virksomheden.

- (16) Via en virksomhedsrisikostyringsplan er de japanske forsikringsselskaber forpligtet til at styre risici individuelt og dækkende. Forsikringsselskaberne er forpligtet til at gennemføre passende risikostyring på en systematisk og dækkende måde. Dette omfatter bl.a., at de skal se på, om der tages hånd om relevante risici, verificere, om standarderne for kvantificering er objektive og hensigtsmæssige, og analysere fremtidige krav til kapitalgrundlag i lyset af spørgsmål vedrørende mellem- og langfristede forretningsstrategier og erhvervs klimaet. JFSA kræver også, at forsikringsselskaberne foretager en vurdering af egen risiko og solvens og aflægger rapport om resultaterne til bestyrelsen.
- (17) De japanske forsikringsselskaber er ved lov forpligtet til at indsende halvårslige og årlige forretningsrapporter til JFSA. Desuden skal forsikringsselskaberne hvert år udarbejde nogle forklarende dokumenter og stille dem til rådighed for offentligheden på deres hovedsæde.
- (18) De japanske solvensregler er under udvikling. Der blev indført solvenskrav på koncernplan i 2010. Siden begyndelsen af EIOPA's vurdering af det japanske tilsynssystems ækvivalens i forhold til artikel 172 i direktiv 2009/138/EF i 2011, har Japan været i gang med reformer, som vil forbedre landets solvensordning. Der er blevet udarbejdet adskillige rapporter og gennemført en række realafprøvninger i 2011, 2012 og 2014 vedrørende en balance baseret på økonomiske værdiansættelser. De ændringer, der er under behandling, giver grund til at antage, at den fremtidige udvikling af den japanske solvensordning vil føre til større konvergens med direktiv 2009/138/EF.
- (19) Ifølge denne vurdering bør Japans solvensordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber anses for at opfylde kriterierne for tidsbegrænset ækvivalens, der er fastsat i artikel 172, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF, og for foreløbig ækvivalens, der er fastsat i artikel 227, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF.
- (20) Perioden for tidsbegrænset ækvivalens, der fastsættes i denne afgørelse, udløber den 31. december 2020, jf. artikel 172, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF.
- (21) Perioden for midlertidig ækvivalens, der fastsættes i denne afgørelse, bør være på ti år, jf. artikel 227, stk. 6, i direktiv 2009/138/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den solvensordning, der er gældende i Japan for genforsikringsvirksomhed i selskaber med hovedsæde i Japan, og som er reguleret ved Insurance Business Act, anses for at være tidsbegrænset ækvivalent med ordningen i afsnit I i direktiv 2009/138/EF.

Den tidsbegrænsede ækvivalens, der er omhandlet i stk. 1, udløber den 31. december 2020.

Artikel 2

Den solvensordning, der er gældende i Japan for forsikringsvirksomhed i selskaber med hovedsæde i Japan, og som er reguleret ved Insurance Business Act, anses for at være midlertidigt ækvivalent med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF.

Den midlertidige ækvivalens, der er omhandlet i stk. 1, tilkendes i en periode på 10 år fra den 1. januar 2016.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA